

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 23 Νοεμβρίου 1942

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 397

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

- Ν. Δ. 1800. Περὶ μετοχικῶν κεφαλαίων ἰδρυμένων Τραπεζῶν 1
- Ν. Δ. 1977. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1025)1942 Νομ. Διατάγματος (περὶ εἰσαγωγῆς τῆς διδασκαλίας τῆς Γερμανικῆς γλώσσης ὡς ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἑκπαιδεύσεως, τὰς Ἑμπορικὰς Σχολὰς καὶ τὰ Ἀστικά σχολεῖα ἐμπορικῆς κατευθύνσεως καὶ περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ διδάσκοντος τὸ μάθημα τοῦτο κλπ.) 4
- Ν. Δ. 1978. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νομοθ. Διατάγματος 255)1941 (περὶ τῶν ἀπελευθερωθέντων ἢ ἀποδρασάντων ἐκ τῶν φυλακῶν κατὰ τὰς τελευταίας πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις). 3
- Ν. Δ. 1979. Περὶ ἐπαυξήσεως τῆς παγίας προκαταβολῆς τῶν Ἐπαρχιῶν, ὁροδοσίας Ἐπαρχῶν καὶ κυρώσεως διορισμοῦ Ἐπαρχοῦ Κισσάμου. 4
- Ν. Δ. 1980. Περὶ χρησιμοποίησεως Ἑμπορικῶν Συμβούλων. 6
- Ν. Δ. 1981. Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ ἀεροδρομίου Χασανίου. 6
- Ν. Δ. 1982. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ κληροδοτήματος Μιλτιάδου Γεωργίου καὶ τῆς θωρεᾶς Ἀλεξ. Πασχάλη. 7

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1800)1942.

Περὶ μετοχικῶν κεφαλαίων ἰδρυμένων Τραπεζῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος (περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἰδρυμένων Τραπεζῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 100.000.000 δραχμῶν διὰ τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης καὶ πεντήκοντα ἑκατομμυρίων (50.000.000) δραχμῶν διὰ πᾶσαν ἄλλην πόλιν.

2. Τράπεζαι ἰδρυθεῖσαι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1942 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μὲ μικρότερον τοῦ ὡς ἄνω κεφαλαίου ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐντὸς τριμήνου συμπληρώσωσι τὸ κεφάλαιόν των μέχρι τῶν διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένων ὁρίων. Ἐν ἐναντία περιπτώσει ἀνακαλεῖται ἡ παρασχεθεῖσα ἔδεια λειτουργίας.

3. Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου κατὰ ἐξάμηνον, αὐξάνῃ ἢ μειώῃ τὰ διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος καθοριζόμενα κατώτατα ὅρια κεφαλαίων τῶν ἰδρυμένων ἐφεξῆς Τραπεζῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1977)1942.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1025)1942 Νομ. Διατάγματος (περὶ εἰσαγωγῆς τῆς διδασκαλίας τῆς Γερμανικῆς γλώσσης ὡς ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἑκπαιδεύσεως, τὰς Ἑμπορικὰς σχολὰς καὶ τὰ Ἀστικά σχολεῖα ἐμπορικῆς κατευθύνσεως καὶ περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ διδάσκοντος τὸ μάθημα τοῦτο κλπ.).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 1)9141 Νομ. Διάταγμα (περὶ ἀρμοδιότητος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1025)1942 Νομ. Διατάγματος (περὶ εἰσαγωγῆς τῆς Γερμανικῆς γλώσσης ὡς ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἑκπαιδεύσεως, τὰς Ἑμπορικὰς Σχολὰς καὶ τὰ Ἀστικά Σχολεῖα Ἑμπορικῆς κατευθύνσεως καὶ περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ διδάσκοντος τὸ μάθημα τοῦτο (Φ.Ε.Κ. 29)18-2-42 ἡ φράσις » ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὰ 50 ο) τοῦ μισθοῦ των» τροποποιεῖται ἀφ' ἧς ἰσχύσεν ὡς ἐξῆς » . . . «μηνιαῖον ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὰ 50 ο) τῶν κατὰ μῆνα ἀπο-

οχών των, τών συγκειμένων εκ του οργανικού μισθοῦ, τών πιδομάτων ακριβείας βίου και λόγω εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ και προσανξήσεως λόγω πολυετοῦς ὑπηρεσίας».

Ἔθρον 2.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος προστίθενται τὰ ἐξῆς :

«Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς καταβληθησομένης ὡς ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως, ἀπηλλαγμένης παντὸς τέλους χαρτοσήμου θέλουν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τόσον αἱ ἐργασίμοι ὅσον και αἱ μὴ ἐργασίμοι ἡμέραι. Οἱ ἐκ τῶν διαλαμβανόμενων ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πίνακι ὑποψηφίων δοκίμων διδασκάλων τῆς Γερμανικῆς γλώσσης τυγχάνοντες δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀντὶ τῆς εἰς τοὺς λοιποὺς χορηγουμένης διὰ τοῦ παρόντος ἡμερησίας ἀποζημιώσεως δικαιοῦνται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1942 και μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διορισμοῦ ἢ μεταθεσεως τῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μηνιαίου ἐπιδόματος ἴσου πρὸς τὰ 50 ο)ο τῶν κατὰ μῆνα ἀποδοχῶν των, τῶν συγκειμένων ἐκ τοῦ οργανικοῦ μισθοῦ, τῶν ἐπιδομάτων ακριβείας βίου, τῆς εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ και προσανξήσεως λόγω πολυετοῦς ὑπηρεσίας. Ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τούτου θέλει καθορισθῇ διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Ὁρησκευμάτων και Ἐθνικῆς Παιδείας και Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν. Ὁ μὴ ἀποδεχόμενος διορισμὸν ἢ μετάθεσιν εἰς θέσιν δοκίμου διδασκάλου τῆς Γερμανικῆς γλώσσης δὲν δικαιοῦται τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποζημιώσεως ἢ ἐπιδόματος.

Ἐσαύτως και ὁ μετὰ τὸν διορισμὸν ἢ μετάθεσιν του μὴ ἀναλαμβανών τὰ καθήκοντά του ἢ ἀποχωρῶν ἐξ αὐτῶν αὐτοβούλως πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως των, ὑποχρεοῦται εἰς ἀπόδοσιν τῆς τυχόν ληφθείσης ἀποζημιώσεως ἢ ἐπιδόματος.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1025)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἔθρον 3.

Δόκιμοι διδασκαλοὶ τῶν τεχνικῶν μαθημάτων ἐν Δημοσίοις Ἐμπορικαῖς Σχολαῖς, ἀπολυθέντες και ἀναδιορισθέντες εἰς ἄς κατεῖχον θέσεις κατὰ τὸ α' ἐξάμηνον τοῦ ἔτους 1942, δικαιοῦνται τῶν ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ των και κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπολύσεως μέχρι τῆς τοῦ ἀναδιορισμοῦ των χρονικὸν διάστημα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΗΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1978)1942.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νομοθ. Διατάγματος 255)1941 «περὶ τῶν ἀπελευθερωθέντων ἢ ἀποδρασάντων ἐκ τῶν φυλακῶν κατὰ τὰς τελευταίας πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1941 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τῶν

ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν και ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν και διατάσσομεν.

Ἔθρον 1.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 717)1941 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἐρμηνείας και συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 255)1941 Νομοθ. Διατάγματος κλπ» ὑπάγονται και οἱ ἀποδράσαντες ἢ ὁπωσδήποτε μὴ νομίμως ἀπελευθερωθέντες ἐκ τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐφ' ὅσον προσῆλθον αὐθορμήτως ἢ ἤθελον αὐθορμήτως προσέλθῃ εἰς τὰς Ἀρχὰς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1942.

2. Διὰ τοὺς αὐθορμήτως προσελθόντας ἢ θέλοντας αὐθορμήτως προσέλθῃ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου καθοριζόμενης προθεσμίας ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 και 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 255)1941 Νομοθ. Διατάγματος ὡς και ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 777)1941 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 713)1941 Νομοθ. Διατάγματος κλπ». Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ προσέλευσις ἐγένετο μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 717)1941 Νομοθ. Διατάγματος ταχθεῖσαν προθεσμίαν, δὲν ὑπολογίζεται ὡς χρόνος ἐκτίσεως τῆς ποινῆς των ὁ μετὰ τὴν ἐν λόγω προθεσμίαν ἥτοι μετὰ τὴν 19ην Ἰανουαρίου 1942 διαδραμὼν χρόνος ἐκτὸς τῶν φυλακῶν.

Ἔθρον 2.

Δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου και οἱ ἐκ τῶν ἀπελευθερωθέντων ἢ ἀποδρασάντων ἐκ τῶν φυλακῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων συλληφθέντες παρὰ τῶν Ἀρχῶν, ἐφ' ὅσον τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν τῆς περιφέρειας τῆς φυλακῆς εἰς ἣν κρατοῦνται διὰ βουλεύματός του ἤθελεν ἀποφανθῇ ὅτι ἡ μὴ ἔγκαιρος αὐθόρμητος προσέλευσις αὐτῶν ἐγένετο ἐξ ἀνωτέρας βίας.

Ἡ πρὸς τούτο αἰτησις τοῦ καταδίκου δέον νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα ὅστις και εἰσάγει ταύτην μετὰ προτάσεως του εἰς τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον.

Ἔθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΗΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1979)1942.

Περὶ ἐπανξήσεως τῆς παλίας προκαταβολῆς τῶν Ἐπαρχικῶν, δοκοδοσίας Ἐπαρχικῶν και κυρώσεως διορισμοῦ Ἐπαρχικῶν Κισσάμου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1941 Μαΐου 1941 ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν και ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν και διατάσσομεν.

Ἔθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν

Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἐπαύξεις τοῦ δι' ἐκάστην Ἐπαρχίαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παράγρ. 1, τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1763 τῆς 30 Μαΐου) 2 Ἰουνίου 1939 Α. Ν., διατιθεμένου ποσῶν παγίας προκαταβολῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἐν τῇ 2 τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1488 Ἀναγκ. Νόμου τῆς 22)29 Νοεμβρίου 1938 «περὶ ὁργανώσεως τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν» προστίθεται ἡ φράσις «ἐν ἐξαίρετικαῖς δὲ περιπτώσεσιν, ἐκτιμωμέναις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ ἐνώπιον Εἰρηγοδίου».

Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύει ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1942.

Ἄρθρον 3.

Τὸ διὰ διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1942 συσταθὲν Γραφεῖον Ἐπαρχίου Κισσάμου λογίζεται ἰδρυθὲν ἀπὸ τῆς 6 Ἰουνίου 1941. Κυροῦται ὁ γενόμενος διορισμὸς Ἐπαρχοῦ ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ἀφ' ἧς οὗτος ἐγκαθιδρύθη εἰς τὴν θέσιν ταύτην, κυροῦνται δ' ἐπίσης καὶ πᾶσαι αἱ ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ ἐκδοθεῖσαι, λόγω τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης ἢ τοῦ Νομάρχου Χανίων, ἀποφάσεις καὶ διαταγαὶ αὐτοῦ, διοικητικοῦ περιεχομένου, ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐν γένει διοίκησιν τῆς οἰκείας Ἐπαρχίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1942

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΗΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1980)1942.

Περὶ χρησιμοποιοῦσας Ἐμπορικῶν Συμβούλων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιότητων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν κλπ.», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1) Ἐμπορικὸι Σύμβουλοι Προεδριῶν ἑμμέσθι ἢ ἀμίσθι εὐρισκόμενοι ἐν Ἑλλάδι δύνανται, ἀποφάσει τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, νὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς ἄλλας Δημόσιας ὑπηρεσίας ἢ εἰς ὁργανισμοὺς Δημοσίου Δικαίου. Οὗτοι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀσκήσεως τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς νέων καθηκόντων διατηροῦσι τὴν ιδιότητα τοῦ ἐμπορικοῦ Συμβούλου, θεωρούμενοι ὡς διατελοῦντες ἐν ἀποσπασεί.

2) Δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καθορισθῶσιν αἱ ἀρμοδιότητες τῶν ὡς ἀνωτέρω χρησιμοποιοῦντων ἐμπορικῶν Συμβούλων καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν.

3) Εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς Συμβούλους κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀποσπασεῶς τῶν παρέχεται ἐπίδομα καθοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ σύνολον ὅμως τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἀντιστοίχους ἀποδοχὰς Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν.Δ. ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσέως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΗΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1981)1942.

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ ἀεροδρομίου Χασανίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου 1941 «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ζητηθείσης ἢ ζητηθησάμενης ἐπεκτάσεως τοῦ εἰς θέσιν «Χασάνι» τῶν Ἀθηνῶν ἀεροδρομίου, ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις οἰκοδομῶν, ἀγροκτημάτων ἢ ἄλλων οἰσθητῶς φύσεως ἀκινήτων, παρακειμένων εἰς τὸ ὡς ἂν ἀεροδρόμιον καὶ κεκλιμένων ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν Κοινοτήτων Ἀγίου Δημητρίου (Μπραχαμίου), Ἑλληνικοῦ καὶ Καλαμακίου καὶ τῆς τέως Κοινότητος Κομνηνῶν τῆς Ἀττικῆς.

2. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις τῶν ἐκαστοῦ ἀναγκαιούτων πρὸς πλήρωσιν τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ σκοποῦ ἀκινήτων κηρύσσεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένων κατόπιν προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τὰς ἀποφάσεις ταύτας προσαρτᾶται διάγραμμα, κατηρτισμένον ὑπὸ μηχανικοῦ, δημοσίου ὑπαλλήλου, καὶ ἐμφαίνον ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν ἀπαλλοτριουμένην ἐκτάσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν φερομένων ὡς ιδιοκτητῶν τῶν ἐντὸς τῆς ἐκτάσεως ταύτης ἐμπίπτοντων ἀκινήτων.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 1 ἀπαλλοτριώσις θεωρεῖται αὐτοδικαίως συνεπιφέρουσα καὶ τὴν ἀπαλλοτριώσιν παντὸς ἐπὶ ἢ ὑπὸ τὸν ἀπαλλοτριωθῆσιν ὅσον ὑπάρχοντος μονίμου κτίσματος ἢ ἐγκαταστάσεως ἢ δένδρου ἢ φυτείας ἢ φρέατος ἢ βόθρου ἢ βελτιώσεων τοῦ ἐδάφους (ἐκβραχισμῶν, ἐπιχωματώσεων) κλπ., ἀσχετῶς ἂν περιλήφθῃσαν ἢ μὴ ταῦτα εἰς τὴν περὶ κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀπόφασιν.

2. Ἐξαιρετικῶς, προκειμένου περὶ ἀκινήτων κεκλιμένων ἐν ταῖς περιφερείαις τῆς Κοινότητος Ἑλληνικοῦ καὶ τῆς τέως Κοινότητος Κομνηνῶν, λογίζεται αὐτοδικαίως (καὶ ἂν ἔτι δὲν γίνῃται περὶ τούτου μνεία ἐν τῇ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου 1 ἀποφάσει), ὅτι διὰ τῆς περὶ κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀποφάσεως δὲν ἀπαλλοτριούται ἀναγκαστικῶς τὸ γῆπεδον, ἀλλ' ἀφ' ἐνὸς μὲν πάντα τὰ ἐπὶ ἢ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου ὑπάρχοντα κτίσματα, ἐγκαταστάσεις, δένδρα, φυ-

τείαι, φρέατα, βόθροι, βελτιώσεις του εδάφους (ἐκδραχίμοι, ἐπιχωματώσεις) κλπ. απαλλοτριούνται αναγκαστικῶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, δικαιουμένου νὰ καταστρέφῃ καὶ ἀφαιρῇ τὰυτὰ ὡς ἀπόλυτος αὐτῶν κύριος, ἀφ' ἑτέρου δὲ συνιστάται ἐπὶ τοῦ απαλλοτριωθέντος γηπέδου καὶ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δουλεία χρήσεως αὐτοῦ ἐφ' ὅσον χρόνον ταῦτο ἀναγκαιοῖ εἰς τὰς Στρατιωτικὰς Ἀρχὰς Κατοχῆς.

3. Οὐδαμῶς ἐπηρεάζει τὸ κύρος τῆς ὡς ἀνωτέρω απαλλοτριώσεως ἡ ἐν τῇ περὶ κηρύξεως τῆς απαλλοτριώσεως ἀποφάσει ἐσφαλμένη ἀναγραφὴ ὀνόματος εἰκαζομένου ιδιοκτήτου ἢ δικαιούχου, οὐδὲ καὶ ἡ πλήρης παράλειψις τοιαύτης ἀναφορᾶς ὀνομάτων ἐν τῇ ὡς ἀνω περὶ κηρύξεως τῆς απαλλοτριώσεως ἀποφάσει καὶ τῇ προσηρτημένῃ ταύτῃ διαγράμματι, πᾶς δὲ παραλειφθεὶς ιδιοκτήτης ἢ δικαιούχος ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ τοῦ απαλλοτριωθέντος δικαιούται νὰ αἰτηθῇ τὸν κανονισμὸν τῆς ἐνεκα τῆς απαλλοτριώσεως ἀποζημιώσεως τοῦ καὶ τὴν ἀναγνώρισιν του ὡς ἀληθοῦς δικαιούχου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος.

Ἄρθρον 3.

1. Ἄμα τῇ δημοσιεύσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἡ κυριότης πάντων τῶν ἐντὸς τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριουμένης ἐκτάσεως εὐρισκαμένων πάσης φύσεως ἀκινήτων περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημοσίον καὶ πρὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ πρὸ τῆς καταβολῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῆς ὀφειλομένης κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διατάγματος ἀποζημιώσεως ἢ τῆς ἐνεργείας οἰασθήποτε ἄλλης διατυπώσεως, ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς χρονολογίας τὰ ἀπαλλοτριούμενα ἀναγκαστικῶς ἀκίνητα δύνανται νὰ καταληφθῶσιν ἀκωλύτως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, παντὸς νομίως ἢ ὁπωσδήποτε κατόχου τῶν ἀκινήτων τούτων ἀποβαλλομένου ἀπ' αὐτῶν διοικητικῶς.

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ὡσαύτως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πᾶσα ἐμπράγματος ἀξίωσις ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀναγκαστικῶς ἀκινήτων, ὡς καὶ πᾶσα ἐνοχικὴ τοιαύτη ἐξησφαλισμένη δι' ἐμπραγμάτου ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀκινήτων ἀσφαλείας τρέπεται εἰς ἐνοχικὴν ἀξίωσιν, ἱκανοποιουμένην ἐκ τῆς κατὰ τὸ παρὸν Ν. Διατάγματος ὀφειλομένης ἐνεκα τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀποζημιώσεως.

3. Ἐξαιρετικῶς, προκειμένου περὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ προηγουμένου ἁρθρου 2 μνημονευμένων ἀκινήτων, τὸ γήπεδον ἐξακολουθεῖ παραμένον ὑπὸ τὴν κυριότητα τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κυρίου, βαρύνεται ὅμως τοῦτο διὰ τῆς κατὰ τὴν αὐτὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθρου 2 δουλείας χρήσεως. Τὰ ἐπὶ τῇ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ γηπέδου τούτου κτίσματα, ἐγκαταστάσεις, δένδρα, φυτεῖαι, φρέατα, βόθροι, βελτιώσεις τοῦ εδάφους κλπ. περιέρχονται αὐτοδικαίως, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου. Ὡς τυχὸν ὑφιστάμενα ἐμπράγματα δικαιώματα ἐμφυτεύσεως, ἐπιφανείας, ἐπικαρπίας, χρήσεως ἢ οἰκήσεως, ἐξακολουθοῦσιν ἀνήκοντα εἰς τὸν κεκτημένον ταῦτα, περιοριζόμενα ὅμως μόνον ἐπὶ τοῦ γηπέδου καὶ μὴ δυνάμενα ν' ἀσκηθῶσιν ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθρου 2 δουλεία χρήσεως. Αἱ τυχὸν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀκινήτων ὑφιστάμεναι ἀξιώσεις ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ 2 μνημονευμένων ἱκανοποιούνται κατὰ πρῶτον λόγον ἐκ τῆς ὀφειλομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποζημιώσεως διὰ τὰ ἀπαλλοτριούμενα ἀναγκαστικῶς κτίσματα, ἐγκαταστάσεις κλπ., ἐφ' ὅσον δὲ δὲν ἔθελον ἱκανοποιηθῇ πλήρως ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης, διατηροῦνται κατὰ τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον αὐτῶν ὡς ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ γηπέδου.

Ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῇ παρόντι Νομοθετικῇ Διατάγματι

ρητῶς καθοριζόμενων ἀποζημιώσεων οὐδεμία ἐτέρα ἀποζημιώσις ὀφείλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐνεκα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀπαλλοτριώσεως, πᾶσα δὲ ἄλλη ἀξίωσις κυρίου, ἐπιφανειούχου, ἐμφυτευτοῦ, νομίως, ἐπικαρπιοῦ, μισθοῦ ἢ οἰουδήποτε ἄλλου κατόχου ἀκινήτου, ἀπαλλοτριουμένου κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἢ τοῦ κεκτημένου οἰονδήποτε ἄλλο ἐμπράγματον ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα ἢ καὶ ἐνοχικὸν τοιοῦτον, ἐξησφαλισμένον δι' ἐμπραγμάτου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀκινήτου ἀσφαλείας ἢ σχέσιν ἔχον ὁπωσδήποτε πρὸς τὸ ἀπαλλοτριούμενον ἀκίνητον, περὶ οἰασθήποτε ἄλλης καὶ ἐξ οἰουδήποτε λόγου ἀποζημιώσεως αὐτοῦ διὰ προσγενομένην αὐτῇ θετικὴν ἢ ἀποθετικὴν ζημίαν, λογίζεται ἀποσβεσθεῖσα.

5. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ ἀξίωσις ἀνάγεται εἰς τὸν πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως χρόνον καὶ στηρίζεται εἰς τὸ γεγονὸς, ὅτι τὸ ἀπαλλοτριωθὲν ἀναγκαστικῶς ἀκίνητον κατελήφθη, λόγῳ τοῦ ἐπείγοντος, διοικητικῶς πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τούτου.

Ἄρθρον 4.

1. Πᾶς κεκτημένος ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ ἀκινήτου ἀπαλλοτριωθέντος ἀναγκαστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὡς καὶ πᾶς κεκτημένος ἐνοχικὸν δικαίωμα, ἐξησφαλισμένον δι' ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας ἐπὶ ὁμοίῳ ἀκινήτῳ, δικαιούται ἀποζημιώσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος, καταξιολομένης αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου. Ἐξαιρετικῶς δὲν δικαιούται ἀποζημιώσεως τινος αἱ Κοινότητες διὰ τοὺς ἀπαλλοτριουμένους Κοινοτικούς κοινοχρήστους χώρους (ὁδοὺς, πλατείας κλπ.).

2. Τὸ σύνολον τῆς δι' ἑκαστον ἀπαλλοτριούμενον ἀκίνητον ὀφειλομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποζημιώσεως ὁρίζεται ἴσον πρὸς τὴν ἀξίαν, ἣν τὸ ἀκίνητον τούτο, ἀν ἐσώζετο, θὰ ἐπέκτειτο κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἐπομένοις ἁρθροῖς ὁριζόμενον χρόνον ἐκδόσεως τῆς ἐντολῆς περὶ πληρωμῆς τῆς κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διατάγματος ἀποζημιώσεως, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὅφει τῆς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἐπεκτάσεως τοῦ ἀεροδρομίου Χασανίου ἐπελθούσης τυχὸν μείωσεως τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας ταύτης λαμβάνεται ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὅφει ἡ μέση ἀξία, ἣν τὸ ἀκίνητον ἐπέκτειτο κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1939 μέχρι τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1940. Ἡ μέση αὕτη ἀξία καθορίζεται ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διατάγματος Διοικητικῶν Δικαστηρίων, ἢ οὕτω δὲ καθοριζομένη μέση ἀξία πολλαπλασιάζεται ἐπὶ τὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 16 καὶ 17 τοῦ παρόντος συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως ἀκινήτων.

3. Πρὸς ἐξέυρεσιν τῆς μέσης ἀξίας ἐκαστοῦ ἀκινήτου κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1939 μέχρι τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1940 χρονικὸν διάστημα λαμβάνονται ὑπ' ὅφει ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συνεργεῖων γενόμεναι καταμετρήσεις ἐμβαδοῦ, ὄγκου, δένδρων, φυτειῶν κλπ., ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Ἐπιτροπῆς γενόμεναι ἐκτιμήσεις τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀκινήτων μετὰ τῶν κατόπιν αὐτοψίας συλλεγέντων ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς πάσης φύσεως χρησίμων στοιχείων, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ γενόμεναι μεταβιβάσεις πασακείμενων καὶ ὁμοειδῶν ἀκινήτων αἱ προκύπτουσαι ἐκ συμβολαίων ἀγοραπωλησίας συνομολογηθέντων κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἀνω χρονικὸν διάστημα καὶ τέλος πᾶν ἕτερον στοιχεῖον δυνάμενον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν μέρψωσιν ὀρθῆς καὶ δικαίας κρίσεως περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐκτιμωμένου ἀκινήτου (πραγματικαὶ δαπάναι κατασκευῆς, καθαρὰ πρόσδοδος τοῦ ἀκινήτου, γεωργικὴ παραγωγή αὐτοῦ κλπ.).

4. Προκειμένου εἰδικῶς περὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἁρθρου 2 μνημονευμένων ἀκινήτων, ἡ καταβλητέα ἀ-

ποζημιώσεις δρίζεται ίση πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3. τοῦ ἄρθρου 3 περιεχομένων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου κτισμάτων, ἐγκαταστάσεων κλπ., ἐφαρμοζομένων περαιτέρω, ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης, τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Εἰς τοὺς κυρίους τῶν γηπέδων τῶν αὐτῶν ἀκινήτων καταβάλλεται ἐπίσης καὶ ἕκαστον μῆνα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποζημιώσεις διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ γηπέδου, μὴ δυναμένη ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ᾖ δι' ἕκαστον γήπεδον μείζων τῶν δραχμῶν χιλίων (1.000) κατὰ μῆνα, ἀνατρέγουσα δὲ ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 5.

1. Συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη α') ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Σχεδίων πόλεων Ἀττικοβοιωτίας, ὡς Προέδρου, β') ἐξ ἐνὸς γεωπόνου, δημοσίου ὑπαλλήλου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ γ') ἐκ τοῦ κατὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1941 Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Φαλήρου. Οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων ὀρίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ προϊσταμένου ἐκάστου τακτικοῦ μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργοῦ.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τοῦ κατὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1941 Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθύνσεως Ἀπαλλοτριώσεων, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα δ' αὐτῆς ὑπάγεται ἡ συμφώνως πρὸς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐνέργεια ἐκτιμήσεων τῶν ἐντὸς τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα ἀπαλλοτριωτέων ἐκτάσεων κειμένων ὡς καὶ τῶν παρακειμένων πρὸς τὰς ἐκτάσεις ταύτας πάσης φύσεως ἰδιοκτησιῶν.

3. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν μιᾶς ἐκάστης ἰδιοκτησίας συντάσσεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς λεπτομερὲς ἐκθέσεις ἐκτιμήσεως, περιλαμβάνουσα πάντα τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 4 στοιχεῖα καὶ καθορίζουσα τὴν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς μέσιν ἀξίαν ἐκάστης ἰδιοκτησίας κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1939 μέχρις 27 Ὀκτωβρίου 1940 χρονικὸν διάστημα. Ἡ ἐκθεσις αὕτη θεωρεῖται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀσκούντος τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Ὁ καταγεγραμμένος καὶ ἡ υποβολὴ τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῆς γίνεται ἀπαραίτητως κατὰ τρεῖς ἀνταλλάξεις παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 Πρωτοδικείου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος, αἰτήσεων περὶ ἀποζημιώσεως.

5. Αἱ ἐκτιμήσεις τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῆς ἀποτελοῦσι συμβουλευτικὸν στοιχεῖον διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὀφειλουμένων κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα ἀποζημιώσεων.

6. Κυροῦται ἡ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένη ἤδη διοικητικῶς σύστασις τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῆς, οἱ δὲ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενόμενοι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐκτιμήσεις λογίζονται ὡς νομίμως ἐνεργηθεῖσαι, ἐφ' ὅσον πληροῦσι τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος.

7. Διὰ διαταγῆς τοῦ Προέδρου τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῆς δύναται ν' ἀνατίθωνται καθήκοντα γραμματέως καὶ δακτυλογράφου τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς δύο τὸ πολὺ τῶν παρὰ τῷ Γραφείῳ Σχεδίων Πόλεων Ἀττικοβοιωτίας ἐκτάκτων ἡμερησίων ὑπαλλήλων.

8. Αἱ ἐκθέσεις ἐκτιμήσεως τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῆς διὰ πάντα τὰ ἀπαλλοτριούμενα ἀναγκαστικῶς ἀκίνητα θέον ἀπαραίτητως νὰ υποβάλλωνται ἐντὸς 45 τῶν ἐξ ἑαυτῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 1 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 6.

1. Κυροῦται ἡ γενομένη ἤδη σύστασις συνεργείων ἐκ τεχνικοῦ, ὑπαλληλικῶ καὶ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Σχεδίων Πόλεων Ἀττικοβοιωτίας πρὸς τὸν σκοπὸν α') τῆς καταμετρήσεως τῶν ἐντὸς τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα ἀπαλλοτριωθησομένων ἀναγκαστικῶς ἐκτάσεων κειμένων ἢ παρακειμένων πρὸς τὰς ἐκτάσεις ταύτας πάσης φύσεως ἰδιοκτησιῶν, τοῦ κυβισμού τῶν ἐπὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν τούτων κτισμάτων, τῆς ἐν κτηματολογικῷ διαγράμματι ἀποτυπώσεως αὐτῶν καὶ τῆς συντάξεως κτηματολογικοῦ πίνακος τῶν φερομένων ὡς ἰδιοκτητῶν, β') τῆς ἐνεργείας ἀπογραφῆς τῶν ἐν ταῖς αὐταῖς ἐκτάσεσιν ἐνοικούντων καὶ γ') τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς ἐν κτηματολογικῷ διαγράμματι ἀποτυπώσεως ἐκτάσεων, προοριζομένων διὰ νέαν ἀγροτικὴν ἀποκατάστασιν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 28 καὶ ἐπόμενα τοῦ παρόντος δικαιουμένων τοιαύτης ὡς καὶ τῆς διανομῆς τούτων εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 28, 29 καὶ 30 τοῦ παρόντος ἐγκατασταθησομένους ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων.

2. Τὰ ὑπὸ τῶν συνεργείων τούτων καταρτιζόμενα διαγράμματα καὶ τὰ ἐν γένει πορίσματα τῆς ἐργασίας τῶν συνεργείων τούτων ἀποτελοῦσι συμβουλευτικὰ στοιχεῖα διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὀφειλουμένων κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα ἀποζημιώσεων καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιούχων τῶν ἀποζημιώσεων τούτων.

Ἄρθρον 7.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν (Διευθύνσει Ἀπαλλοτριώσεων) Πρωτοδικεῖον Διοικητικὸν Δικαστήριον, ἀποτελούμενον:

α') ἐξ ἐνὸς τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετών, ὡς Προέδρου, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

β') ἐξ ἐνὸς τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεὶ Προέδρων Πρωτοδικῶν, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

γ') ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μετσόβῳ Πολυτεχνείῳ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Οἰκοδομικῆς, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἑτέρου τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσόβου Πολυτεχνείου, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ὑποθημάτων καὶ Παιδείας Ὑπουργοῦ.

δ') ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθύνσεως Ἀπαλλοτριώσεων ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

ε') ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος ἀσκούντος τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον 5 Ἐπιτροπῆς Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἑτέρου Διευθυντοῦ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

στ') ἐξ ἐνὸς τῶν Διευθυντῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Ἑργῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

ζ') ἐξ ἐνὸς γεωπόνου τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμού τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κεντημένου πτυχίον Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ βαθμὸν τοῦλάχιστον Ὑπουργικοῦ Τμηματάρχου, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀναπληρουμένου δ' ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἑτέρου γεωπόνου δημοσίου ὑπαλλήλου, κεντημένου πτυχίον Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ βαθμὸν τοῦλάχιστον Ὑπουργικοῦ Τμηματάρχου, ὀριζομένου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ

η') εξ ενός ιδιώτου εκ των μέχρι της 1ης Αυγούστου 1941 κατοικούντων η εκκενθέντων ακίνητον ιδιοκτησίαν εν ταίς περιφερείαις των Κοινοτήτων 'Ελληνικού και Καλαμακίου και της τέως Κοινότητος Κομνηνών οριζομένου μετά του αναπληρωτού του κατά τας διατάξεις της επομένης παραγράφου 2.

2. Το Κοινοτικό Συμβούλιον εκάστης των κοινοτήτων 'Ελληνικού και Καλαμακίου, εντός πέντε ημερών από της κατά την παράγραφον 2 του άρθρου 1 δημοσιεύσεως της πρώτης αποφάσεως του 'Υπουργικού Συμβουλίου, δι' ης κηρύσσονται αναγκαστικώς απαλλοτριωτέα ακίνητα κείμενα εν τη περιφέρειā της Κοινότητος, καταρτίζει και υποβάλλει προς τον Πρόεδρον του 'Υπουργικού Συμβουλίου πίνακα περιλαμβάνοντα τέσσαρα τουλάχιστον πρόσωπα εκ των εν έδαφίῳ η' της προηγούμενης παραγράφου 1 μνημονευομένων.

Το Κοινοτικό Συμβούλιον 'Ελληνικού καταρτίζει και υποβάλλει δύο τοιούτους πίνακας, ένα αφορώντα τους κατοίκους της τέως Κοινότητος Κομνηνών και ένα αφορώντα τους κατοίκους της λοιπής περιφέρειας της Κοινότητος 'Ελληνικού.

Δι' αποφάσεως του Προέδρου του 'Υπουργικού Συμβουλίου ορίζονται δι' εκάστην των Κοινοτήτων 'Ελληνικού και Καλαμακίου, ως και δι' την τέως Κοινότητα Κομνηνών, εν τακτικόν και εν αναπληρωματικόν μέλος του κατά το παρόν άρθρον Διοικητικού Δικαστηρίου, λαμβανόμενα αμφοτέρω εκ των προσώπων, άτινα περιλαμβάνονται εις τους κατά τανωτέρω καταρτιζομένους πίνακας. Μη υποβαλλομένων των κατά τα προηγούμενα έδαφια πινάκων, τά, περί των η' παρούσα παράγραφος, μέλη του Πρωτοβαθμίου Διοικητικού Δικαστηρίου ορίζονται δι' εκάστην Κοινότητα υπό του Προέδρου του 'Υπουργικού Συμβουλίου, εκλέγοντος ταύτα μεταξύ των μνημονευομένων εν έδαφίῳ η' της προηγούμενης παραγράφου 1.

Του Πρωτοβαθμίου Διοικητικού Δικαστηρίου μετέχει, ως η' τακτικόν μέλος αυτού, το κατά τανωτέρω ορισθέν δι' την Κοινότητα, εις την περιφέρειαν της οποίας κείται το ακίνητον, ούτως προέχεται να προσδιορισθῇ η αξία. "Αν το ακίνητον τούτο κείται εντός των ορίων πλειόνων τῆς μίαις Κοινοτήτων, τα λοιπά μέλη του Πρωτοβαθμίου Διοικητικού Δικαστηρίου, δι' αποφάσεως αυτών καταχωριζομένης εν τοις πρακτικαίς, αποφαινόνται περί του μέλους, όπερι θέον να μετόσχῃ του Δικαστηρίου, προτιμωμένου του ορισθέντος δι' την Κοινότητα, εις την περιφέρειαν της οποίας κείται το μεζον η σοβαρώτερον κατ' αξίαν μέρος του ακινήτου. Προκειμένου ειδικώς περί ακινήτων, κειμένων εν τη περιφέρειā της Κοινότητος 'Αγίου Δημητρίου (Μπραχαίου), του Διοικητικού Δικαστηρίου μετέχει το δι' την τέως Κοινότητα Κομνηνών ορισμένον μέλος αυτού.

3. Τα υπό στοιχεία α', β' και ζ' της παραγράφου 1 μέλη του Πρωτοβαθμίου Διοικητικού Δικαστηρίου δύνανται ν' άποσπώνται εκ των κυρίων αυτών καθηκόντων, έφ' όσον χρόνον ήθελον διαρκέσει αι εργασίαι του Διοικητικού τούτου Δικαστηρίου. Η άποσπασις γίνεται δι' αποφάσεως μεν του 'Υπουργού της Δικαιοσύνης προκειμένου περί των υπό στοιχεία α' και β' μελών, δι' αποφάσεως δε του 'Υπουργού της Γεωργίας προκειμένου περί του υπό στοιχείον ζ' μέλους. Αι διατάξεις της παρούσης παραγράφου δεν εφαρμόζονται προκειμένου περί των αναπληρωματικών μελών του Δικαστηρίου.

4. Χρήν γραμματέως του Πρωτοβαθμίου τούτου Διοικητικού Δικαστηρίου εκτελεεί ό κατά την 1ην Σεπτεμβρίου 1941 Τμηματάρχης του Α' Τμήματος της παρά τῷ 'Υπουργείῳ των Οικονομικών Διευθύνσεως 'Απαλλοτριώσεων, αναπληρούμενος εν περιπτώσει άπουσίας η κωλύματος ύφ' ενός των παρά τῇ αὐτῇ Διευθύνσει 'Απαλλοτριώσεων υπηρετούντων υπαλλήλων επί βαθμῷ τουλάχιστον 'Υπουργικῷ Ειστηγῆτου, όριζομένου δι' αποφάσεως του επί των Οικονομικών 'Υπουργού.

5. Εἰς την άρμοδιότητα του Πρωτοβαθμίου Διοικητικού Δικαστηρίου υπάγονται:

α') ό καθορισμός δι' εκάστον απαλλοτριούμενον ακίνητον της μέσης αυτού αξίας κατά το χρονικόν διάστημα από 1ης 'Ιανουαρίου 1939 μέχρις 27ης 'Οκτωβρίου 1940, προς εξέυρεσιν της, κατά τας διατάξεις του παρόντος, δφειλομένης υπό του Δημοσίου δι' το ακίνητον τούτο αποζημιώσεως,

β') ό καθορισμός της εις δραχμάς αξίας πάσης απαιτήσεως ήσφαλισμένης δι' έμπραγματῶν επί του ακινήτου άσφαλείας η παντός άλλου επί του ακινήτου δικαιώματος, ούτινος η αξία δεν εξαρτάται εκ της αξίας του ακινήτου,

γ') η άναγνώρισις των δικαιούχων της κατά το παρόν Νομοθετικόν Διάταγμα αποζημιώσεως και

δ') η κατανομή της αποζημιώσεως ταύτης μεταξύ των, κατά την παράγραφον 1 του άρθρου 4 του παρόντος Νομοθ. Διατάγματος δικαιούχων αυτής κατά λόγον της αξίας του δικαιώματος εκάστου τούτων.

Εἰς την άρμοδιότητα επίσης του Δικαστηρίου τούτου υπάγεται ό κατά κρίσιν αγαθοῦ άνδρος προσδιορισμός της δικαιίας αποζημιώσεως, ην κατά την παράγραφον 4 του άρθρου 4 υποχρεούται το Δημόσιον να καταβάλλῃ καθ' εκαστον μήνα δι' την χρῆσιν του γηπέδου προκειμένου περί της κατά την παράγραφον 2 του άρθρου 2 δουλείας χρήσεως.

6. Το Πρωτοβάθμιον Διοικητικόν Δικαστήριον συγχροτείται εντός οκτῶ ημερών από της κατά την παράγραφον 2 του άρθρου 1 δημοσιεύσεως της πρώτης περί αναγκαστικῆς άπαλλοτριώσεως ακινήτων αποφάσεως του 'Υπουργικῷ Συμβουλίου, άρχεται δε των εργασιών του άμα τῇ παρελεύσει δέκα πέντε ημερών από της δημοσιεύσεως της αὐτῆς αποφάσεως.

7. Το Πρωτοβάθμιον Διοικητικόν Δικαστήριον εύρίσκειται εν άπαρτίᾳ παρόντων εξ τουλάχιστον των μελών αὐτοῦ, εν οἷς άπαραιτήτως ό Πρόεδρος και δε τουλάχιστον εκ των υπό στοιχεία γ' και στ' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου αναφερομένων δύο μελών αὐτοῦ.

8. Το Πρωτοβάθμιον Διοικητικόν Δικαστήριον συνεδριάζει τρίς τουλάχιστον της εβδομάδος και εν τῷ καταστήματι του 'Υπουργείου των Οικονομικών, εν ήμέρᾳ δε και ώρᾳ, όριζομένη εκάστοτε υπό του Προέδρου και άναγραφόμενη εν πινάκῳ, περιλαμβάνοντι τας καθ' εκάστην συνεδρίασιν συζητηθησάσας υποθέσεις και τοιχοκολλημένῳ εις τῷ Κατάστημα του 'Υπουργείου των Οικονομικών πέντε τουλάχιστον πλήρεις ήμέρας πρὸ της δικασίμου.

9. Κατά τὸν προσδιορισμόν της δικασίμου άφρείται άπαρτήτως η σειρά της παρά τῷ γραμματεῖ του Διοικητικού Δικαστηρίου καταθέσεως των κατά το έπόμενον άρθρον αἰτήσεων. Εξαιρετικῶς, προκειμένου περί συνεκδικάσεως αἰτήσεων άφορωσῶν εις το αὐτό απαλλοτριωθέν ακίνητον, αι μεταγενεστέρως κατατεθεῖσαι αἰτήσεις συνεκδικάζονται μετὰ τῆς πρώτης εκ τούτων.

10. Κατά την συνεδρίασιν δικαιούται να παρσῇ πᾶς ύποβλὼν αἴτησιν, άφορῶσαν τὸ εκτιμηθῆσόμενον ακίνητον, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε και δι' πληρεξουσίου, όριζομένου και δι' άπλης έπιστολῆς, βεβαιουμένης ως πρὸς τὸ γνήσιον της ύπογραφῆς αὐτῆς υπό του Προέδρου της Κοινότητος η της 'Αστυνομικῆς 'Αρχῆς του τόπου της διαμονῆς του δικαιούχου. Πᾶς διάδικός δικαιούται να λαμβάνῃ πρὸ της συζητήσεως γνώσιν πάντων των στοιχείων, έφ' ὧν θέλει στηριχθῇ η εκτίμησις.

11. Ο παριστάμενος δικαιούχος η ό πληρεξούσιος αὐτοῦ δικαιούται ν' άναπτύξῃ και προφορικῶς τας άπόψεις του επί τῇ συζητουμένης υποθέσεως.

12. Καί μη παρισταμένου του δικαιούχου το Δικαστήριον προβαίνει εκ των παρ' αὐτῷ στοιχείων εις κατ' ούσίαν εξέτασιν της υποθέσεως.

13. Τῶν συνεδριάσεων του Διοικητικού Δικαστηρίου τηροῦνται ποικίλα ύπογραφεύμενα υπό του Προέδρου και του Γραμ

ματέως. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου ἀναγράφεται εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ ἡ γνώμη τῆς μειοψηφίας.

Ἄρθρον 8.

1. Πᾶς δικαιοῦχος ἀποζημιώσεως ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑποχρεοῦται, ὅπως, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑποβάλλῃ πρὸς τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Πρωτοβάθμιον Διοικητικὸν Δικαστήριον αἴτησιν, ἐν ἣ ἀναγράφεται ἡ ἀκριβὴς διεύθυνσις τῆς κατοικίας τοῦ αἰτούντος, ἀναλύεται λεπτομερῶς τὸ ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀναγκαστικῶς ἀκινήτου δικαίωμα τοῦ αἰτούντος καὶ καθορίζεται ἡ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ αἰτούντος μέση ἀξία τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1939 μέχρι τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1940, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἐν ἐδαφίῳ β' τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἀρθροῦ 7 μνημονευομένων περιπτώσεων ἡ περὶ τῆς χρήσεως τοῦ γηπέδου, διὰ τὰς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 περιπτώσεις, καθορίζεται ἐν τῇ αἰτήσιν τὸ ποσὸν τῆς ὑπὲρ τοῦ αἰτούντος ἀξιουμένης ἀποζημιώσεως.

2. Ἡ αἴτησις κατατίθεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου ἔναντι ἀποδείξεως φερούσης αὐξοῦντ' ἀριθμὸν, ἐμφαινόντα τὴν σειρὰν τῆς καταθέσεως αὐτῆς. Εἰς τὴν αἴτησιν προσαρτῶνται καὶ πάντες οἱ τίτλοι, ἐξ ὧν ἀποδεικνύονται τὰ ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου δικαιώματα τοῦ αἰτούντος, ὡς καὶ τὰ σχέδια ἐκτελέσεως τῆς οἰκοδομῆς, ἐφ' ὅσον ταῦτα σώζονται. Ὡσαύτως προσαρτῶνται καὶ πιστοποιητικὰ περὶ τοῦ ἀμεταβλήτου τῆς ἰδιοκτησίας, περὶ μὴ διεκδικήσεως τοῦ ἀκινήτου καὶ περὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ βαρῶν. Εἰς τὴν αἴτησιν προσαρτᾶται ἐπίσης καὶ γραμμὰτιον παρακαταθήκης παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ποσὸν ἴσου πρὸς τὰ πέντε ἑκατοστὰ (0,05) τῆς διὰ τῆς αἰτήσεως καθοριζομένης μέσης ἀξίας τοῦ ἀκινήτου κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1939 μέχρι τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1940, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἐν ἐδαφίῳ β' τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἀρθροῦ 7 μνημονευομένων περιπτώσεων ἡ περὶ τῆς χρήσεως τοῦ γηπέδου, διὰ τὰς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 μνημονευόμενας περιπτώσεις, ποσὸν ἴσου πρὸς τὰ δύο ἑκατοστὰ (0,02) τῆς ὑπὲρ τοῦ αἰτούντος ἀξιουμένης ἀποζημιώσεως, ὡς τοιαύτης νοουμένης, προκειμένου περὶ τῆς χρήσεως τοῦ γηπέδου, τῆς ἀξιουμένης ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἐπὶ ἑξ μῆνας χρήσιν. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει τὸ παρακατατιθέμενον τοῦτο ποσὸν δὲν δύναται νὰ ἦ δι' ἑκάστον αἰτούντα κατώτερον τῶν δραχμῶν 1.350 οὐδ' ἀνώτερον τῶν δραχμῶν 13.500.

3. Τὰ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον δικαιολογητικὰ δύναται νὰ προσαχθῶσι καὶ μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως, πάντως ὅμως μέχρι τῆς δικασίμου ἢ ἐντὸς προθεσμίας τριῶν τῶν πολλῶν ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης, καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου καὶ κατὰ τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν.

4. Ἡ μὴ προσαγωγή τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 γραμματίου παρακαταθήκης δὲν καθιστᾷ ἀπαράδεκτον τὴν αἴτησιν. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ τὸ παρακαταθετέον ποσὸν ἐκ καθορίζεται διὰ πράξεως τοῦ γραμματέως, θεωρουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἐφ' ὅσον μὲν ὁ αἰτῶν ἤθελε τύχει ἀποζημιώσεως, παρακρατεῖται τοῦτο κατὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῆς, ἄλλως θεβαιούται εἰς θάρος τοῦ ὑποχρέου καταστάσεως τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

5. Ἄμα τῷ προσδιορισμῷ τῆς δικασίμου ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου ὀρίζει εισηγητὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, ὅστις ἐπιλαμβάνεται ἀμέσως τῆς μελέτης τοῦ φακέλλου.

6. Ἄν ἐκ τῆς μελέτης τοῦ φακέλλου ὁ εισηγητὴς ἤθελε

κρίνει, ὅτι ἀπαιτεῖται συμπλήρωσις τῶν ὑπὸ τοῦ αἰτούντος προσκομισθέντων τίτλων ἢ ἡ προσαγωγή καὶ ἄλλων ἐγγράφων, καλεῖ οὗτος διὰ τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου τὸν αἰτούντα ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, ὅπως ἐντὸς βραχείας προθεσμίας, τασσομένης ὑπὸ τοῦ εισηγητοῦ, προσαγάγῃ τὰ ἀναγκαζοῦντα ἐγγράφα.

7. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως τὸ Δικαστήριον, ἐπὶ τῇ αἰτήσιν τοῦ δικαιοῦχου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐνορκίαν ἐξέτασιν μαρτύρων ἐπὶ οἵσδε ποτε θέματος, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου ἡ ἐξέτασις τούτων κρίνεται ἀναγκαία πρὸς διαλεύκανσιν τῆς ἀληθείας. Δύναται ὡσαύτως τὸ Δικαστήριον νὰ διατάξῃ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων, ἡ κατάθεσις τῶν ὁποίων θεωρεῖται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ, ἀναγκαία πρὸς διαλεύκανσιν τῆς ἀληθείας, ἢ δὲ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν δὲν προσαρτῶνται εἰς τὴν αἴτησιν τὰ σχέδια ἐκτελέσεως τῆς οἰκοδομῆς καὶ γεννῶνται ἀμφιβολίαι περὶ τοῦ ἀκριβοῦς κυδισμού αὐτῆς. Δύναται τέλος τὸ Δικαστήριον, ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει τοῦτο χρήσιμον πρὸς μύρφωσιν σαφούς ἀντιλήψεως, νὰ ἐνεργήσῃ εἴτε ἐν ὁλομελείᾳ εἴτε δι' ἑνὸς ἢ πλείονων τῶν μελῶν αὐτοῦ, αὐτοψίαν τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀναγκαστικῶς ἀκινήτου.

8. Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἐπιτρέπεται, ὕψισταμένου σι βαροῦ λόγου, ἀπαξ μόνον καὶ τὸ πολὺ ἐπὶ δεκαπενθήμερον.

Ἄρθρον 9.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Πρωτοβάθμιου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκάστης αἰτήσεως παρασπόντων μελῶν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

2. Αἱ ἀποφάσεις δημοσιεύονται ἐντὸς εἴκοσι τῶν πολλῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως ἐκάστης αἰτήσεως καὶ υπογράφονται παρὰ πάντων τῶν μετασχόντων τῆς συζητήσεως μελῶν τοῦ Δικαστηρίου.

3. Τὸ Δικαστήριον, ἔχον ὑπ' ὄψει τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 4, 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος στοιχεῖα καὶ πᾶν ἄλλο ἐκ τῆς διαδικασίας προκύψαν στοιχείον, δικάζει κατὰ κρίσιν ἀγαθοῦ ἀνδρός ἐν ὄψει καὶ τῶν συνθηκῶν τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ τῆς ὑφισταμένης ἀδυναμίας μορφώσεως πλήρως ἐξηκριβωμένης ἀντιλήψεως, διὰ δὲ τῆς ἐκδιδόμενης ἀποφάσεώς του :

α') καθορίζει τὴν εἰς δραχμὰς μέσην ἀξίαν ἐκάστου ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1939 μέχρι τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1940 χρονικὸν διάστημα,

β') ἀναγνωρίζει τοὺς δικαιοῦχους τῆς διὰ τὸ ἀκίνητον τοῦτο ὀφειλομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα, ἀποζημιώσεως, καθορίζον ὅμα τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἑκάστον τούτων ποσοστὸν τῆς ἀποζημιώσεως,

γ') εἰς τὰς ἐν ἐδαφίῳ β' τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ παρόντος μνημονευόμενας περιπτώσεις καθορίζει τὴν εἰς δραχμὰς ἀξίαν τῆς ἀπαιτήσεως ἢ ἄλλου δικαιώματος καὶ ἀναγνωρίζει τοὺς δικαιοῦχους τῆς σχετικῆς ἀποζημιώσεως, πρὸς οὓς καὶ καταβάλλεται κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα ἢ καθορισθεῖσα εἰς δραχμὰς ἀξία, μὴ ἐφαρμοζομένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν περὶ πολλαπλασιασμοῦ ὑπὲρ τὸν κατὰ τὸ ἀρθρον 16 συντελεστὴν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ

δ') εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 2, ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὸ ἐδαφίον α' τῆς παρούσης παραγράφου καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτισμάτων κλπ. καθορίζει ἐπίσης καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβλητέαν μνηνίαζ ἀποζημιώσιν διὰ τὴν χρήσιν τοῦ γηπέδου καὶ ἀναγνωρίζει τὸν δικαιοῦχον αὐτῆς.

4. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐπὶ ἀκινήτου τινὸς ὑφίσταται πλὴν τῆς κυριότητος, καὶ ἑτερον ἐμπράγματον δικαίωμα ὑπὲρ ἑτέρου προσώπου, τὸ Πρωτοβάθμιον Διοικητικὸν Δικαστήριον ἐκτιμῶν τὴν σχέσιν, ἥτις, ἀναλόγως τῶν πραγματικῶν περι-

στατικών, υφίσταται μεταξύ της αξίας της κυριότητας και της αξίας του άλλου εμπραγμάτου δικαιώματος, καθορίζει δια της απόφασώς του το ποσοστόν της όλης αποζημιώσεως, όπερ δέον να καταβληθῇ εἰς τὸν κύριον, ὡς καὶ τὸ ποσοστὸν αὐτῆς, όπερ δέον νὰ καταβληθῇ εἰς τὸν δικαιούχον ἑτέρου εμπραγμάτου δικαιώματος. Εἰδικώτερον, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς αξίας τῆς ἐπικαρπίας, χρήσεως ἢ οἰκήσεως ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς κυριότητος, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἰσχύουσαι σχετικαὶ διατάξεις τῆς περὶ φορολογίας τῶν κληρονομίων, δωρεῶν καὶ προικῶν νομοθεσίας.

5. Ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς ἀποφάσεως γίνεται ἰδιαιτέρα μνεία τῆς αξίας τοῦ οἰκοπέδου, ἰδιαιτέρα μνεία τῆς αξίας τῶν δένδρων, φυτειῶν κλπ. καὶ ἰδιαιτέρα τῆς αξίας τῆς οἰκοδομῆς καὶ λοιπῶν κτισμάτων ἐν γένει.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἀναγνώρισις τῶν δικαιούχων τῆς ἀποζημιώσεως γίνεται βάσει τῶν ὑπὸ τούτων ἐπικαλούμενων καὶ προσαγομένων τίτλων.

2. Προκειμένου περὶ ἀκινήτων κειμένων ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ἀπαλλοτριωθεῖσας ἀναγκαστικῶς ἐκτάσεως, ἡ κυριότης ἐπὶ τῶν κλήρων, οἵτινες παραχωρήθησαν κατὰ τὴν Ἀγροτικὴν Νομοθεσίαν εἰς πρόσφυγας ἢ γηγενεῖς κληροῦχος, ἀποδεικνύεται διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς ἐκδοθέντων ὀριστικῶν παραχωρητηρίων νομίμως μεταγεγραμμένων ἤδη ἢ μεταγεγραφομένων μετὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος.

3. Ἐξαιρετικῶς οἱ κατὰ τὰ στοιχεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Πρόσφυγων, τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων καὶ τοὺς οἰκείους κτηματολογικοὺς πίνακας διανομῆς ἐγγεγραμμένοι προσωρινῶς γηγενεῖς καὶ πρόσφυγες ὡς κληροῦχοι ἐπὶ χώρου κειμένου ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα ἀπαλλοτριωθεῖσας ἀναγκαστικῶς ἐκτάσεως τῆς περιφερείας τῶν Κοινοτήτων Ἀγίου Δημητρίου (Μπραχαμίου) καὶ Ἑλληνικοῦ καὶ τῆς τέως Κοινότητος Κομνηνῶν θεωροῦνται, καίτοι μὴ τυχόντες εἰσέτι ὀριστικοῦ παραχωρητηρίου, ὡς κύριοι τοῦ χώρου τούτου καί, ὡς τοιοῦτοι, δικαιούχοι τῆς ὀφειλουμένης ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀποζημιώσεως.

4. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κατὰ κληροῦχον καὶ ἔκτασιν κλήρου ἐγγραφή ἀποδεικνύεται διὰ μὲν τοὺς κληροῦχους τῆς περιφερείας τῆς τέως Κοινότητος Κομνηνῶν δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἐκδιδομένης ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, διὰ δὲ τοὺς κληροῦχους τῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος Ἑλληνικοῦ διὰ πιστοποιήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἐκδιδομένης ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἂν προθεσμίας. Διὰ τοὺς κληροῦχους Ἀγίου Δημητρίου (Μπραχαμίου) ἢ ἐγγραφή ἀποδεικνύεται διὰ τῶν οἰκείων κτηματολογικῶν στοιχείων ὀριστικῆς διανομῆς τοῦ ἀγροκλήματος Μπραχαμίου—Χασανίου ἢ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων ὀριστικῶν τίτλων κυριότητος.

5. Τὸ βαρὺν τὰ, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου, ἀκίνητα τίμημα ὡς καὶ οἰαδήποτε ἄλλη πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ Δημόσιον ὀφειλῇ τὸν δικαιούχων ἀποζημιώσεως ἐκ τῆς κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, βεβαιουμένη δι' ἐγγράφου τῆς ἐν λόγῳ Τραπεζῆς ἢ τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσιν Ἀπαλλοτριώσεων), ἐξοφλεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, παρακρατουμένου παρὰ τοῦ ὀφειλέτου ἀναλόγου ποσοῦ κατὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῷ τῆς, ἥς δικαιούται, ἀποζημιώσεως λόγῳ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

6. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καταβλητέον πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τίμημα τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ἀπαλλοτριωθεῖσας

ἀναγκαστικῶς ἀκινήτων μειοῦται κατὰ τὸ ποσοστὸν τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατὸν τὸ προβλεπόμενον ἐν τῇ, εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου 5952, συναφθεῖσῃ ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1934 συμβάσει μετὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς εἰσηγμένης Τραπεζῆς.

7. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα ἀποζημιώσεων θεωροῦνται ὡς νομίμως γενόμεναι αἱ τυχόν ἀνεγέρσεις ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ κλήρου πλειόνων τῆς μιᾶς οἰκιῶν.

Ἄρθρον 11.

1. Προκειμένου περὶ ἀκινήτων, κειμένων ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ἀπαλλοτριωθεῖσας ἀναγκαστικῶς ἐκτάσεως τῆς περιφερείας τῆς τέως Κοινότητος Κομνηνῶν, ἡ γενομένη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως, Πρόσφυγων καὶ τοῦ διαδόχου ταύτης Δημοσίου παραχώρησις οἰκογενειακοῦ κλήρου εἰς ἀρχηγὸν οἰκογενείας, συνεγγεγραμμένων, κατὰ τὸ οἰκεῖον μητρώον κληροῦχων, εἰς τὸν κλῆρον τοῦτον μόνον μετ' ἀδελφῶν, ἀρρένων ἢ θηλέων, θεωρεῖται ὡς γενομένη πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀδελφοὺς κατ' ἰσομοίραν. Ἐπὶ πάσης ἄλλης συνθέσεως τοῦ οἰκογενειακοῦ κλήρου τὸ ἐπὶ τοῦ κλήρου τούτου δικαίωμα κρίνεται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου.

2. Προκειμένου περὶ τῶν αὐτῶν ἀκινήτων, θεωροῦνται ὡς ἐγκύρως καταρτισθεῖσαι αἱ διὰ συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων, καίτοι μὴ μεταγεγραμμένων, γενόμεναι μερικαὶ ἢ ὅλικα μεταβιβάσεις κλήρων καὶ διανομαί, τῆς ἐγκυρότητος τούτων ἐξικνουμένης ἐπὶ οἰκογενειακῶν κλήρων μέχρι τοῦ ἀναλογούντος εἰς ἕκαστον πωλητὴν μεριδίου.

3. Μέλει τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀρχικοῦ κληροῦχου, ἀποτελέσαντα μεταγενεστέρως ἰδίαν οἰκογένειαν καὶ ἀνεγείραντα, ἰδίαις δαπάναις, κτίσματα ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ἀρχικοῦ κληροῦχου ἢ τυχόντα ἐκ μέρους τούτου αὐτοῦ παραχωρήσεως τῶν κτισμάτων τούτων θεωροῦνται ὡς κεκτημένοι δικαίωμα ἐπιφανείας καὶ ἀναγνωρίζονται ὡς δικαιούχοι τῆς κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἀξίαν τῶν κτισμάτων.

4. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ παρόντος, θεωροῦνται, καὶ ὑπαρχούσης διαθέτης, ὡς καλούμενοι εἰς τὴν κληρονομίαν ἀποβιβάστων κληροῦχων οἱ κατὰ τὸ ἀστικὸν δίκαιον ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι, ἐφ' ὅσον καὶ μόνον δὲν ἔχει ἐκδοθῇ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ρυθμίζουσα ἄλλως τὰ τῆς κληρονομίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 12.

1. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν πρὸ τῆς κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου τινὸς ὑφίσταται ἀμφισβήτησις ὡς πρὸς τὴν κυριότητα ἢ ἄλλο εμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου, ἀποδεικνυομένη προσηκόντως ἐκ τοῦ οἰκείου βιβλίου διεκδικήσεων, τὸ Πρωτοβάθμιον Διοικητικὸν Δικαστήριον ἀπέχει τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεως μέχρι τῆς ἐπιλύσεως τῆς διαφορᾶς ὑπὸ τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων ἢ συμβιβαστικῶς.

2. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐκ τῶν παρὰ τοῦ διεκδικούντος δικαίωμα κυριότητος προσκομιζομένων τίτλων ἰδιοκτησίας καὶ ἐκ τοῦ ὑπὸ τούτου ἐπίσης ὑποχρεωτικῶς προσκομιζομένου πιστοποιητικοῦ βαρὼν προκύπτει ἡ ὑπαρξίς ὑπὲρ τρίτου μὴ υποβαλόντος αἴτησιν, εμπραγμάτου δικαιώματος ἢ ἐνοχικοῦ τοιοῦτου ἡσφαλισμένου δι' εμπραγμάτου ασφαλείας ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου, ἐφ' ὅσον μὲν τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν ἀμφισβητεῖται ὑπὸ τοῦ κυρίου, ἀναγνωρίζεται ὡς δικαιούχος ὁ τρίτος, καίτοι μὴ υποβάλῃ αἴτησιν, ὀρισταμένης ὅμως ἀμφισβήτησεως διατάσσεται ἡ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθήκων καὶ Δανείων παρακατάθεσις τοῦ ἰσχυμοῦ τοῦ ἀμφισβητουμένου δικαιώματος καὶ παραπέμπεται ἡ ἐπίλυσις τῆς διαφορᾶς εἰς τὰ τακτικὰ Δικαστήρια.

3. Ἡ μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ

άρθρου 8 δεκαπενθήμερου προθεσμίας υποβολή της αίτησεως δεν καθιστά ταύτην απαράδεκτον, εἰ μὴ μόνον ἐφ' ὅσον διὰ τὸ αὐτὸ ἀκινήτων, εἰς δ' ἄφορξά ἡ αἴτησις, ἐξεδόθη ἡδὴ ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, καθορίσασα τὴν ἀποζημίωσιν καὶ ἀναγνωρίσασα τοὺς δικαιούχους αὐτῆς.

4. Ἐξαιρετικῶς εἰ εἰς τὰς ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 11 μνημονευμένας περιπτώσεις διεκδικούντες δικαίωμα ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἀξίαν κτισμάτων ἐπὶ οἰκοπέδου ἀνήκοντος εἰς ἕτερον δικαιούχον υποχρεούνται, ὅπως υποβάλωσι τὴν περὶ ἀποζημιώσεως αἴτησιν τῶν ἐντὸς μὲν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 8 προθεσμίας, ὅποτε καὶ μόνον, συντρεχουσῶν καὶ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 3 προϋποθέσεων, ἡ αἴτησις δὲν θεωρεῖται ἀπαράδεκτης. Περαιτωμένης ὅμως ἀπράκτου καὶ τῆς μνημιαίας ταύτης προθεσμίας, ἡ αἴτησις θεωρεῖται ἐν πάσῃ περιπτώσει ὡς ἀπαράδεκτης, ὃ δ' αἰτῶν ἀπώλυσεν τὸ δικαίωμά του περὶ πληρωμῆς αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῆς κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα ἀποζημιώσεως, ἥτις ἐπιδίδάζεται εἰς τὸν ἀναγνωριζόμενον ἀρχικὸν κληροῦχον τοῦ ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου.

5. Ἐπιμελεία τοῦ γραμματέως, αἱ ἀποφάσεις τοῦ Πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου κοινοποιούνται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ τοὺς υποβαλόντας τὰς, ἐφ' ὧν ἐξεδόθη ἑκάστη ἀπόφασις, αἰτήσεις ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 13.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν (Διευθύνει Ἀπαλλοτριώσεων) Δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν Δικαστήριον, ἀποτελούμενον :

α') ἐξ ἐνὸς Ἀρεοπαγίτου, ὡς Προέδρου, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

β') ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναπληρωμένου ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργεῖῳ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Φορολογίας,

γ') ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Δημοσίων Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἀναπληρωμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἐνὸς Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δημοσίων Ἔργων, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ,

δ') ἐξ ἐνὸς Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ

ε') ἐξ ἐνὸς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων Καθηγητῶν τοῦ Τμήματος Γεωπονίας τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ ἐνὸς γεωπόνου δημοσίου ὑπαλλήλου, κεκτημένου πτυχίου Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ βαθμὸν τοῦλάχιστον Ὑπουργικοῦ Διευθυντοῦ, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ.

2. Χρὴν γραμματέως τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, κατέχων ὀργανικὴν θέσιν τοῦλάχιστον Ὑπουργικοῦ Τμηματάρχου, ὀριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

3. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ὑπάγεται ἡ κατὰ δεύτερον βαθμὸν κρίσις ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος Πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου

Ἄρθρον 14.

1. Δικαίωμα ἐφέσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοβαθ-

μίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου κέκτηνται τὸς τὸ Δημόσιον ὅσον καὶ ὁ υποβαλὼν τὴν, ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, αἴτησιν.

2. Ἡ ἐφεσις ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ἡ ἐφεσις τὸς τὸς τοῦ Δημοσίου ὅσον καὶ τοῦ υποβαλόντος τὴν περὶ ἀποζημιώσεως αἴτησιν ἀσκεῖται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 12 κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, κοινοποιεῖται δ' ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου.

4. Ἡ ἐκ μέρους τοῦ αἰτούντος τὴν ἀποζημίωσιν ἐφεσις εἶναι ἀπαράδεκτης, ἂν μὴ ἐπισυναφθῇ εἰς αὐτὴν γραμματικὴν παρακαταθήκη παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Ἀναλείων ποσῶν ἴσου πρὸς τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 8 καθοριζόμενα ποσοστὰ ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἀξιομένης ἀποζημιώσεως, τῶν ποσοστῶν ὅμως τούτων ὑπολογιζόμενων μόνον ἐπὶ τῶν διὰ τῆς ἐφέσεως, ἐπὶ πλέον τῶν καθορισθέντων διὰ τῆς πρωτοδικίου ἀποφάσεως, ζητούμενων, ὅπως καθορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, ποσῶν ἀξίας ἢ ἀποζημιώσεως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ παρακατατιθέμενον τοῦτο ποσὸν δὲν δύναται καὶ ἡ δι' ἑκαστον ἐφεσεῖοντα κατώτερον τῶν δραχμῶν 900 οὐδ' ἀνωτερον τῶν δραχμῶν 9.000.

5. Ἡ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐφεσις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου εἰ μὴ μόνον κατὰ τὸ ἐν τέταρτον (1/4) τῶν διὰ ταύτης καθορισθεισῶν ἀποζημιώσεων.

Ἡ ἐκ μέρους τοῦ αἰτούντος τὴν ἀποζημίωσιν ἐφεσις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πρωτοδικίου ἀποφάσεως.

6. Τὸ Δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν Δικαστήριον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐν οἷς ἀπαραιτήτως ὁ Πρόεδρος, αἱ δ' ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

7. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου διαδικασίαν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 8, 9, 10, 11, 12 καὶ 13 τοῦ ἄρθρου 7, τῶν παραγράφων 3, 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 8, τῶν παραγράφων 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 9 ὡς καὶ τῶν ἄρθρων 10 καὶ 11 τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος.

Ἄρθρον 15.

1. Αἱ ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα Διοικητικῶν Δικαστηρίων προσδιοριζόμεναι καὶ ἀναγνωριζόμεναι ἀποζημιώσεις καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς τοὺς δικαιούχους αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ παρόντος καὶ ἐντὸς τῶν κάτωθι προθεσμιῶν :

α') Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρόδου τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 14 προθεσμίας πρὸς ἀσκῆσιν ἐφέσεως ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου, ὅποτε, ἐφ' ὅσον μὲν ἡσκήθη ἐφεσις ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου, καταβάλλονται τὰ τρία τέταρτα (3/4) τῆς διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου προσδιορισθείσης ἀποζημιώσεως, ἐφ' ὅσον δὲ δὲν ἡσκήθη τὸ Δημόσιον ἐφεσιν, καταβάλλεται ὁλόκληρος ἡ ὑπὸ τοῦ Πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου προσδιορισθεῖσα ἀποζημίωσις καὶ

β') Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, προκειμένου περὶ οἰουδήποτε ἄλλου ποσῶ ἀποζημιώσεως, νομίμως προσδιορισθείσης καὶ ἀναγνωρισθείσης.

2. Εἰδικῶς εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2, ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδα-

φίου της παραγράφου 5 του άρθρου 7 και του εδαφίου δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του παρόντος προσδιοριζομένη αποζημιώσις, λόγω χρήσεως του γηπέδου, καταβάλλεται άμα μὲν τῇ τελεσίδικῃ προσδιορισμῷ αὐτῆς διὰ τοὺς ἤδη διαρρυσαντάς μῆνας, εἰς τὸ τέλος δ' ἐκάστου δεδουλευμένου μηνὸς διὰ τοὺς ὑπολοίπους μῆνας χρήσεως τοῦ γηπέδου.

3. Ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐν παραγράφῳ Γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμιῶν τρέχει αὐτοδικαίως εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου τόκος υπερημερίας ἐπὶ τῶν μὴ ἐμπροθέσμως καταβληθέντων ποσῶν, ὀριζόμενος εἰς τρία τοῖς ἐκατὸν (3 ο/ο). Τόκος υπερημερίας δὲν ὀφείλεται ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς τῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀποζημιώσεων.

4. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ καταβολὴ νοεῖται συντελουμένη διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 16.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πληρωμῆς πρὸς τοὺς κεκτημένους δικαίωμα κυριότητος ἢ ἕτερον ἐμπράγματον δικαίωμα (οὐχὶ ὅμως καὶ ἐνοχικὸν τοιοῦτον ἡσφαλισμένον δι' ἐμπράγματου ἀσφαλείας) ἐπὶ ἀκινήτων, ἀπαλλοτριουμένων ἀναγκαστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὴν ἀξίαν, ἣν τὰ ἀκίνητα ταῦτα, ἂν ἐσώζοντο, θὰ ἐπέκτειντο κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς τῶν ἀποζημιώσεων, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἐπεκτάσεως τοῦ ἀεροδρομίου Χασανίου ἐπελθούσα τυχὸν μείωσις τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων τούτων, ἡ ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα Διοικητικῶν Δικαστηρίων καθοριζομένη μέσθ' ἀξία τῶν ἐν λόγω ἀκινήτων κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1939 μέχρι τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1940 πολλαπλασιάζεται ἐπὶ συντελεστὴν δέκα (10).

2. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ν' αὐξάνηται ἢ μειῶται ὁ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον συντελεστής, ἀναλόγως τῶν ἐκαστοτε κρατουσῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ ἐπὶ τῷ τέλει, ὅπως ἐπιτευχθῇ ὁ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου σκοπός.

Ἄρθρον 17.

1. Ἐπὶ τῇ ἐλάσει τῶν ἀποφάσεων τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα Διοικητικῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁρισμένου, συντελεστοῦ ὑπερτιμήσεως τῶν ἀκινήτων τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσις Ἀπαλλοτριώσεων) προβαίνει δι' ἐιδικῆς δι' ἑκάστον ἀκίνητον πράξεως, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς ἐκκαθάρσιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα ὀφειζομένων ἀποζημιώσεων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἐπομένων παραγράφων.

2. Τὸ ποσὸν οἰσδιήποτε, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου ἄρθρου 18 γενομένης, προκαταβολῆς ἐναντι τῆς κατὰ τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα ἀποζημιώσεως διαιρεῖται διὰ τοῦ κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐνεργήθη ἡ προκαταβολὴ αὕτη, ἰσχύοντος κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 16 συντελεστοῦ, προκειμένου δὲ περὶ προκαταβολῆς γενομένης πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, τὸ ποσὸν ταύτης διαιρεῖται διὰ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου 16 συντελεστοῦ. Τὰ πηλίκον τῆς διαιρέσεως ταύτης ἐκπίπτει ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διατάγματος Διοικητικῶν Δικαστηρίων καθοριζομένης μέσης ἀξίας τοῦ ἀκινήτου κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1939 μέχρι τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1940.

3. Τὸ ἀπομένον, μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἐκπτώσεων, ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας ἐκάστου ἀκινήτου κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1939 μέχρι τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1940 χρονικὸν διάστημα πολλαπλασιάζεται ἐπὶ τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 16 συντελεστὴν ὑπερ-

τιμήσεως τῶν ἀκινήτων, τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐκδίδεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ παρόντος ἐντολὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως.

4. Ἐκ τοῦ προκύπτοντος γενομένου ἐκπίπτουνται :

α') ἡ ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα Διοικητικῶν Δικαστηρίων καθορισθεῖσα ἀξία εἰς δραχμὰς (ἀνευ πολλαπλασιασμοῦ ταύτης ἐπὶ τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 16 συντελεστὴν) τῶν, περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 7 ἀπαιτήσεων καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων, δι' ἣν ἀξίαν ἀνεγνωρίσθησαν ἕτεροι ὡς δικαιούχοι τῆς σχετικῆς ἀποζημιώσεως,

β') τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 8 παρακρατητὸν τυχὸν ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως ποσόν,

γ') δραχμαὶ τέσσαρες χιλιάδες (4.000) δι' ἑκάστον ἀκίνητον δι' ἐξοδα λειτουργίας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συνεργειῶν,

δ') πᾶν ἄλλο ποσόν, ὅπερ κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ παρόντος παρακρατεῖται ἐκ τῆς πληρωτέας ἀποζημιώσεως ἢ δι' ὃ ἐπεβλήθη κατάσχες εἰς χεῖρας τοῦ Δημοσίου ἢ οὐτινος διατάχθη ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα Διοικητικῶν Δικαστηρίων ἢ παρακατάθεσις παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακραταθηκῶν καὶ Δανείων, καὶ

ε') ποσοστὸν ἐν ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (1 ο/ο) ἐπὶ τῆς καθαρᾶς πληρωτέας εἰς ἑκάστον δικαιούχον ἀποζημιώσεως, ἀποδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν Κοινότητα, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας καίται τό, δι' ὃ ἡ ἀποζημιώσις, ἀκίνητον, διατιθέμενον δ' ὑπὸ ταύτης ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐξωκαίσιτων ἢ ἄλλων κοινῆς ὠφελείας ἔργων, ἐκτελεσθησμένων μετὰ τὸ πέρας τῆς παρούσης γενικῆς πολεμικῆς καταστάσεως.

5. Τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον ἀποτελεῖ τὴν καταβλητέαν ἀποζημιώσιν, μεριζόμενον μετὰ τῶν δικαιούχων κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων ὁρισθεῖσαν ἀναλογίαν.

Ἄρθρον 18.

1. Ἄμα τῇ δημοσίευσί τῆς περὶ κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀποφάσεως, προκαταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς ἑκάστον κύριον ἀκινήτου κειμένου ἐντὸς τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως, ὡς καὶ πρὸς ἑκάστον κεκτημένον δικαίωμα ἐπιφανείας ἐπὶ ὁμοίῳ ἀκινήτου, ποσὸν δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων (50.000) δι' ἑκάστον ἀκίνητον, ὡς προκαταβολὴ ἐναντι τῆς, ἥς ἤθελεν οὗτος μελλοντικῶς τύχει, ἀποζημιώσεως.

2. Ἡ ἰδιότης τοῦ κυρίου ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου ἢ τοῦ ἐπιφανειοῦχου ἀποδεικνύεται προσωρινῶς καὶ διὰ τὴν εἴσπραξιν καὶ μόχλην τῆς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον προκαταβολῆς διὰ βεβαιώσεως ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας καίται τὸ ἀπαλλοτριωθὲν ἀναγκαστικῶς ἀκίνητον.

3. Ἐπὶ ἀδυναμιῶν προικῶν ἀκινήτων τὸ ὡς ἔνω ποσὸν προκαταβάλλεται εἰς ἀμφοτέρους τοὺς συζύγους ἀπὸ κοινοῦ, ἐπὶ δὲ ἀκινήτων, ἐφ' ὧν, πλὴν τῆς κυριότητος, συνυπάρχει ὑπὲρ ἑτέρου προσώπου καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, χρήσεως ἢ οἰκήσεως, τὸ ὡς ἄνω ποσὸν προκαταβάλλεται ἀπὸ κοινοῦ εἰς τε τὸν κύριον καὶ τὸν κεκτημένον δικαίωμα ἐπικαρπίας, χρήσεως ἢ οἰκήσεως. Ἐπὶ ἐπιφανείας Κοινοτικῶν ἀκινήτων τὸ ὡς ἄνω ποσὸν προκαταβάλλεται μόνον εἰς τὸν ἐπιφανειοῦχον.

4. Ἀπὸ τῆς τοῦ ἰδιοκτήτου, τὸ ὡς ἄνω ποσὸν προκαταβάλλεται εἰς τὸν τυχὸν ὁρισμένον ὑπὸ τούτου ἀντιπροσώπον αὐτοῦ, τῆς ἰδιότητος τοῦ ἀντιπροσώπου πιστοποιουμένης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐκδομένης κατ' ἐλευθέραν αὐτοῦ κρίσιν, δύναται τὸ κατὰ τὰς παραγράφους 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου προκαταβληόμενον ἐναντι τῆς ἀποζημιώσεως ποσὸν ν' αὐξηθῇ μέχρι

δραχμῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δι' ἑκαστον ἀκίνητον ὑπὸ τὰς ἐξῆς ὁμῶς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις :

α') ὅτι οἱ δικαιούχοι τῆς προκαταβολῆς θέλουσιν ἐγγράφως δηλώσει ὑπευθύνως τὰ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ὑφιστάμενα βάρη (ὕποθήκας, προσημειώσεις, κατασχέσεις κλπ.), ὡς καὶ ὅτι τὸ ἀκίνητον δὲν διεκδικεῖται παρὰ τινος,

β') ὅτι θέλει προσαχθῆναι δι' ἑκαστον ἀκίνητον βεβαιώσεις τοῦ Προέδρου τῆς οἰκείας Κοινότητος ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ τυχόν ἐν τῇ οἰκείᾳ Κοινότητι ὑφισταμένου καὶ νομίμως ἀνεγνωρισμένου Σωματείου τῶν πληττομένων ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ιδιοκτητῶν, ἐμφαίνουσιν ὅτι ἡ ἀξία τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου, μετὰ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀφαίρεσιν τῶν, κατὰ τὴν, συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ α', δηλώσιν, βαρυνόντων τοῦτο βαρῶν εἶναι μείζων τοῦ ὡς ἂν προκαταβλητέου κατ' ἀνώτατον ὅριον ποσοῦ καὶ

γ') ὅτι πάντες ὅσοι ἤθελον εἰσπράξει τὴν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον 5, ὑπὲρ τὰς δραχμὰς 50.000, προκαταβολὴν θέλουσιν ἐγγράφως δηλώσει 1) ὅτι ἐγγυῶνται ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιαίρετως ἔναντι τοῦ Δημοσίου διὰ πᾶσαν ζημίαν, ἣν τοῦτο ἤθελε τυχὸν ὑποστῆναι ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι οἰσομένης τῶν εἰσπραξάντων τὴν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον 5, ὑπὲρ τὰς δραχμὰς 50.000, προκαταβολὴν δι' ἀκίνητον κείμενον ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς αὐτῆς Κοινότητος δὲν ἤθελε τελικῶς δικαιωθῆναι ἀποζημιώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματα ἢ ἤθελε δικαιωθῆναι τοιαύτης μὴ καλυπτούσης ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ὑπ' αὐτοῦ εἰσπραχθεῖσαν προκαταβολὴν καὶ 2) ὅτι ἀποδέχονται, ὅπως ἐκ τῆς, ἣς ἤθελον μελλοντικῶς δικαιωθῆναι, ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα παρακρατηθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ πέντε ἑκατοστὰ (0,05) τῆς ἀποζημιώσεως τῶν, πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ Δημοσίου διὰ πᾶσαν αὐτοῦ ζημίαν ἐκ τῆς ἐνεργείας τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον 5 προκαταβολῶν.

6. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 5 δηλώσεις καὶ βεβαιώσεις συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

7. Ὑποβληθεῖσης τῆς κατὰ τὸ ἐδαφίον γ' τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου δηλώσεως, παρακρατεῖται ἐκ τῆς πληρωτέας πρὸς τὸν ὑποβαλόντα τὴν δήλωσιν ἀποζημιώσεως ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ πέντε ἑκατοστὰ (0,05) αὐτῆς, ὅπερ ἀποδίδεται τοῖς δικαιούχοις μόνον μετὰ τὴν εἰσπράξιν ἢ τὴν ἐκ τῶν ὀφειλόμενων ἀποζημιώσεων παρακρατήσιν πασῶν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου γενομένων δι' ἀκίνητα κείμενα ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς αὐτῆς Κοινότητος προκαταβολῶν ὑπὲρ τὰς δραχμὰς 50.000.

8. Ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ἐνεργείας τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 5 προκαταβολῶν ἤθελε τελικῶς προκύψει ζημία τοῦ Δημοσίου, τὸ ποσὸν τῆς ζημίας ταύτης ἐκκαθαρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μὴ ὑποκειμένης εἰς οὐδὲν ταχτικὸν ἢ ἑκτακτὸν ἐνδίκον μέσον οὐδ' εἰς προσφυγὴν πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, κατανέμεται δὲ μεταξὺ τῶν ἀλληλεγγύως ἐγγυηθέντων κατὰ λόγον τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ἐκάστου καὶ παρακρατεῖται παρὰ τούτων ὀριστικῶς ἀποδιδόμενης εἰς αὐτοὺς μόνον τοῦ τυχόν ἀπομένοντος ὑπολοίπου ἐκ τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω παρακρατηθέντος ποσοστού 5 ο,0 ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν.

9. Μετὰ τὴν ὑποβολὴν δι' ἑκαστον ἀκίνητον τῆς περὶ ἐκτιμῆσεως αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Ἐπιτροπῆς, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδόμενης ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τῶν ἐνδιαφερομένων, διατάσσεται, ὅπως αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου γενομέναι ἔναντι τῶν μελλοντικῶν ἀποζημιώσεων προκαταβολαὶ πρὸς τοὺς κεκτημένους δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ἀκινήτων αὐξηθῶσι μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὴν κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Ἐπιτροπῆς μέσσην ἀξίαν τοῦ ἀκινήτου κατὰ

τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1939 μέχρι τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1940, πολλαπλασιαζομένην ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 16 συντελεστοῦ, ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον ὁμῶς προϋπόθεσιν, ὅτι ἐξ ἐνεργηθσομένου δικητικῶς ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐλέγχου τῶν τιτλων ιδιοκτησίας ἤθελε προκύψει ἀναμφισβητήτως τὸ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου δικαίωμα κυριότητος τοῦ αἰτούντος τὴν καταβολὴν, ἐκ δὲ τοῦ προσαχθέντος πιστοποιητικοῦ βαρῶν ἤθελε ἀναμφισβητήτως προκύπτει, ὅτι τὰ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου βάρη εἶναι τοιαῦτα ὥστε ἐκ τῆς ὀφειλόμενης κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ἀποζημιώσεως νὰ υπερκαλύπτονται τὸσον τὰ βάρη ταῦτα ὅσον καὶ ἡ προκαταβολή.

10. Πᾶν προκαταβαλλόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ποσὸν παρακρατεῖται παρὰ τοῦ δικαιούχου κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν πληρωμὴν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ὀφειλόμενης αὐτῷ ἀποζημιώσεως.

11. Δηλώσεις δικαιούχων ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα γενομέναι ἔστω καὶ ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, δι' ὧν οὗτοι ἀναγνωρίζουσιν, ὅτι κτίσματα, ὑπάρχοντα ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος γηπέδου, ἀνήκουσιν εἰς τρίτους, θεωροῦνται ἐγκυραὶ, τὸ δὲ καταβληθὲν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς τρίτους τούτους ποσὸν προκαταβολῆς, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἤθελον τελικῶς ἀναγνωρισθῆναι δικαιούχοι ἀποζημιώσεως, παρακρατεῖται ἐκ τῆς ὀφειλόμενης εἰς τὸν ποιησάμενον τὴν κατὰ τὰν αὐτῶν δῆλωσιν ἀποζημιώσεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐάν, καὶ μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης δηλώσεως, ἐγένετο προκαταβολὴ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου πρὸς τρίτους, οἵτινες τελικῶς δὲν ἤθελον ἀναγνωρισθῆναι δικαιούχοι ἀποζημιώσεως, τὸ ποσὸν τῆς προκαταβολῆς ταύτης παρακρατεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου παρὰ τοῦ δικαιούχου τῆς διὰ τὸ αὐτὸ, δι' ὃ ἐγένετο ἡ προκαταβολή, ἀκινήτου ἀποζημιώσεως καὶ κατὰ τὴν πληρωμὴν ταύτης.

Εἰς ἀμφοτέρως τὰς ὡς ἂν περιπτώσεις ὁ δικαιούχος τῆς ἀποζημιώσεως οὐδεμίαν ἀξίωσιν κέκτηται κατὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κατὰ τὰν αὐτῶν παρακράτησιν, διατηρεῖ ὁμῶς ἐνδοχικὴν ἀξίωσιν κατὰ τοῦ εἰσπράξαντος τὴν προκαταβολὴν.

12. Κυροῦνται αἱ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διαταχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐνεργηθεῖσαι προκαταβολαὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἂν ἐπὶ αὐταῖς ἐνηργήθησαν πρὸς τῆς κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως. Ἐφ' ὅσον ὁμῶς ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν ἤθελον ἐπακολουθῆσαι ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις τοῦ, δι' ὃ ἐνηργήθη ἡ προκαταβολή, ἀκινήτου, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24.

* Ἄρθρον 19.

1. Πᾶς μισθωτὴς ἢ κατὰ παράκλησιν χρησιούχος ἀστικοῦ ἢ ἀγροτικοῦ ἀκινήτου κειμένου ἐντὸς ἐκτάσεως ἀπαλλοτριωθσομένης κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα, δικαιούται ἐφ' ἀπαξ ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς πρώτας δαπάνας τῆς νέας αὐτοῦ ἐγκαταστάσεως.

2. Ἡ ἀποζημιώσις αὕτη ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ κατ' ἐλευθέρην αὐτοῦ κρίσιν, δὲν δύναται δ' ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς δέκα χιλιάδας (10.000) δι' ἑκαστον διαμερίσμα κατοικίας ἢ κατ' ἑστῆμα ἢ ἀγροτικὸν κτῆμα κλπ. οὐδὲ νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν εἰκοσι χιλιάδων (20.000), ὅταν ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ συμπίπτῃ ἡ ιδιότης τοῦ μισθωτοῦ ἢ χρησιούχου πλειόνων τῶν δύο διαμερισμάτων κατοικίας, κατ' ἑστῆμα, ἀγροτικῶν κτῆματων κλπ.

3. Ἡ ιδιότης τοῦ μισθωτοῦ ἢ κατὰ παράκλησιν χρησιούχου ἀποδεικνύεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 18.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 18 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

5. Κυροῦνται αἱ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διαταχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐνεργηθεῖσαι καταβολαὶ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποζημιώσεως καὶ ἂν ἔτι αὐταὶ ἐνηργήθησαν πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν ἤθελεν ἐπακολουθήσει ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις τοῦ ἀκινήτου, διὰ τὴν μίσθωσιν ἢ χρῆσιν τοῦ ὁποῦοι κατεβλήθη ἢ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποζημιώσις, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24.

* Ἀρθρον 20.

1. Εἰς ἕκαστον ἰδιοκτῆτην ἢ κεκτημένον δικαίωμα ἐπιφανείας ἢ μισθωτὴν ἢ κατὰ παράκλησιν χρησιούχον ἀκινήτου, ἐμπίπτοντος ἐντὸς ἐκτάσεως ἀπαλλοτριωθείτος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος διατρεῖ ἐν τῷ ἀπαλλοτριωθέντι ἀναγκαστικῶς ἀκινήτῳ ἐπιπλά ἢ σκεύη ἢ μηχανήματα ἢ ἐργαλεῖα ἢ ζῶα ἢ ἄλλα κινητά, ὧν ἐπιβάλλεται, λόγῳ τῆς ζητουμένης ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ἐκκενώσεως τοῦ ἀκινήτου, ἢ μεταφορά, καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου αἱ δαπάναι μεταφορᾶς τῶν κινήτων τούτων.

2. Αἱ δαπάναι αὗται καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ κατ' ἐλευθέραν αὐτοῦ κρίσιν. δὲν δύναται δ' ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῶσι τὰς δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδας (30.000) δι' ἕκαστον ἰδιοκτῆτην, ἐπιφανειούχον, μισθωτὴν ἢ χρησιούχον.

3. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ μισθωτοῦ, αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δαπάναι μεταφορᾶς καταβάλλονται πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τούτου. ἀναλαμβάνοντα τὴν μεταφορὰν τῶν κινήτων τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ μισθωτοῦ.

4. Ἡ ἰδιότης τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ ἐπιφανειούχου ἢ μισθωτοῦ ἢ χρησιούχου, ὡς καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τῆς προηγουμένης παραγράφου ἢ ἰδιότης τοῦ ἀντιπροσώπου βεβαιούται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 18. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 18 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

5. Κυροῦνται αἱ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διαταχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐνεργηθεῖσαι καταβολαὶ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δαπανῶν μεταφορᾶς κινήτων, καὶ ἂν ἔτι αὐταὶ ἐνηργήθησαν πρὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Τὰ καταβληθέντα ταῦτα ποσά, ἐφ' ὅσον συνετελέσθη ἢ μεταφορὰ τῶν κινήτων, δὲν ἀναζητοῦνται, καὶ ἂν ἔτι δὲν ἤθελεν ἐπακολουθήσει κήρυξις τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ, ἐν ᾧ εὐρίσκοντο τὰ μεταφερθέντα κινητά, ἀκινήτου.

Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν ἤθελεν ἐπακολουθήσει κήρυξις τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ἀκινήτου καὶ δὲν συνετελέσθη ἢ μεταφορὰ τῶν κινήτων, κατὰ σχετικὴν βεβαίωσιν τοῦ Προέδρου τῆς οἰκείας Κοινότητος, ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὰ καταβληθέντα ποσὰ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24.

6. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δαπάναι καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ εἰς ἰδιοκτητὰς οἰκιῶν, παρακειμένων τῷ Ἀεροδρομίῳ Χασανίου, ἐφ' ὅσον διατάσσεται παρὰ τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ἢ ἐκκενώσις τῶν οἰκιῶν τούτων καὶ ἐφ' ὅσον ἐν αὐταῖς ὑπάρχουσιν ἐπιπλά ἢ σκεύη ἢ ἄλλα κινητά, ὧν, λόγῳ τῆς διαταχθείσης ἐκκενώσεως, ἐπιβάλλεται ἢ μεταφορὰ.

Εἰς τούτους ἐπὶ πλέον προκαταβάλλεται καὶ ποσὸν μέχρι δραχμῶν πενήκοντα χιλιάδων (50.000), καθοριζόμενον ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς προκαταβολὴ ἑνάμι τῆς, ἥς ἤθελον τύχει, ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρ-

χῶν Κατοχῆς χρῆσιν τοῦ ἀκινήτου. Τὸ προκαταβαλλόμενον τοῦτο ποσὸν συμψηφίζεται πρὸς τὰς κατὰ τὰς κειμέναις διατάξεις ἀποζημιώσεις χρήσεως (μισθώματα), κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὁποίων παρακρατεῖται κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καλονισθησόμενα.

* Ἀρθρον 21.

1. Ἐξαιρετικῶς οἱ μισθωταὶ ἀγροτικῶν κτημάτων κειμένων ἐντὸς τῆς ἀπαλλοτριωθείσης κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα ἐκτάσεως ὡς καὶ οἱ ἐντὸς αὐτῆς ἀσκούντες ἐν μεισθωμένῳ, οὐχὶ δὲ καὶ ἰδιοκτητῶν, οἰκήματι ἐπάγγελμά τι ἐπαγγελματίαι ἢ βιοτέχναι δικαιοῦνται, ἐφ' ὅσον δὲν ἴκανοποιούνται ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος ἀποζημιώσεως, ὅπως ἐπεβάλλωσιν αἰτησὶν περὶ μεζήκων ἀποζημιώσεως τῶν πρὸς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος Πρωτοβάθμιον Διοικητικὸν Δικαστήριον.

2. Τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον, ἐκτιμῶν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν θετικὴν ζημίαν, ἣν ὑπέστη ἕκαστος μισθωτῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἀποθετικὴν τοιαύτην. καθ' ὃ μέρος καὶ μόνον τὸ προσδιδόμενον κέρδος ἦτο ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐπὶ ἐξάμηνον συντήρησιν τοῦ μισθωτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, καθορίζει τὴν καταβλητέαν εἰς ἕκαστον μισθωτὴν ἀποζημιώσιν, ἐξ ἧς ἐκπίπτει ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος καταβληθεῖσα αὐτῷ τοιαύτη.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον αἰτήσεων καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 ἕως 15 καὶ 23 τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

* Ἀρθρον 22.

1. Εἰς τὰ μέλη τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς καὶ τὸν ἀσκούντα τὴν ἀνωτέραν ἐπὶ τοῦ ἔργου αὐτῆς ἐποπτεῖαν καταβάλλεται ἀποζημιώσις ὀριζομένη δι' ἕκαστον δικανούχον εἰς δραχμὰς 200 δι' ἕκαστον ἐκτιμηθὲν ἀκίνητον. Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη διπλασιάζεται προκειμένου περὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἀσκούντος τὴν ἀνωτέραν ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς ἐποπτεῖαν.

2. Εἰς ἕκαστον τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 7 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἀσκούντων χρέη γραμματέως καὶ δακτυλογράφου τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημιώσις δραχμῶν 150 δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας, μὴ δυναμένη ὅμως νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὰς δραχμὰς 15.000 δι' ἕκαστον.

3. Εἰς τὸ πάσης κατηγορίας μόνιμον, ἐπὶ συμβάσει ἢ ἡμερομίσθιον προσωπικόν, τὸ περιληφθὲν εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος συνεργεῖα, καταβάλλεται ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσις, ὀριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μὴ δυναμένη ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἢ ἐλάσσων τῷ δραχμῶν 200.

4. Αἱ κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποζημιώσεις ἐκκαθαρίζονται καὶ ἐντέλλονται βάσει καταστάσεων τῶν ἀρμοδίων προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν, θεωρουμένων παρὰ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Σχεδίων Πόλεων Ἀττικοβοιωτίας.

5. Πᾶσα ἄλλη δαπάνη γενομένη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος ἐκκαθαρίζεται καὶ ἐντέλλεται βάσει καταστάσεων τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Σχεδίων Πόλεων Ἀττικοβοιωτίας.

6. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ σύνολον τῆς κατὰ τὰς παραγράφους 2, 3 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου δαπάνης δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς ἑπτακοσίας πενήκοντα χιλιάδας (750.000).

7. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 8 καὶ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 14 παρακατατιθέμενον ποσὸν ἀποδίδεται ἐντολῇ τοῦ Προέδρου τοῦ δικάζαντος Διοικητικοῦ Δικαστηρίου εἰς τὰ μετασχόντα τῆς συζητήσεως ἐκάστης αἰτήσεως μέλη αὐτοῦ καὶ τὸν γραμματέα, διανεμόμενον μετὰ

αὐτῶν κατ' ἰσομοιρίαν ὡς ἀμοιβή· τῶν διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς αἰτήσεως ἢ ἐφέσεως. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 8, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου ἐκκαθαριζόμενον ὡς παρακρατητέον ἢ βεβαιωτέον ποσὸν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, διανεμόμενον κατ' ἰσομοιρίαν, εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τοῦ δικαστῆρος Δικαστηρίου ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς σχετικῆς αποφάσεως.

8. Διὰ πᾶσαν ἐκδικαζομένην ἐφесιν τοῦ Δημοσίου καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς ἕκαστον μέλος καὶ τὸν γραμματέα τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 Δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ἀποζημιώσεις δραχμῶν 500.

9. Δι' ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται ἢ κατὰ μῆνα καταβαλλομένη ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ πρὸς τοὺς γραμματεῖς τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα Διοικητικῶν Δικαστηρίων παγία ἐπιχορήγησις δι' ἐξόδα γραφικῆς ὕλης, ὡς καὶ αἱ ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἐξόδα κινήσεως τῶν ἐνεργούντων τὰς κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα ἐπιδόσεις δικαστικῶν κλητῆρων. Δι' ὁμοίας ἀποφάσεις καθορίζονται, ἐκκαθαρίζονται καὶ ἐντέλλονται ἡ ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἐξόδα κινήσεως τοῦ ἐνεργήσαντος ἢ ἐνεργήσαντος τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 18, 19 καὶ 20 καταβολὰς ὑπαλλήλου.

10. Δι' ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται ν' ἀποσπῶνται παρὰ τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος Πρωτοβάθμιου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου μέχρι τριῶν τὸ πολὺ Πάρεδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἢ Δικαστικοῦ Ἀντιπροσώπου, εἰς οὓς ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ὁ ἔλεγχος τῶν ὑπὸ τῶν δικαιούχων ἀποζημιώσεως ὑποβαλλομένων τίτλων, πρὸς διευκλύνειν καὶ ἐπιτάχυνειν τοῦ ἔργου τοῦ Δικαστηρίου.

Εἰς τοὺς οὕτως ἀποσπώμενους παρέχεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸσθετος μηνιαῖα ἀποζημιώσεις, ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μὴ δυνάμενη νὰ ὑπερβῇ δι' ἕκαστον τὰς δραχμὰς 6.000 κατὰ μῆνα.

11. Τὰ ἐξόδα κινήσεως τῶν μελῶν τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα Διοικητικῶν Δικαστηρίων διὰ τὴν τυχόν ὑπὸ τούτων ἐνεργουμένην αὐτοψίαν ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου ἐκκαθαρίζονται δι' ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μὴ ὑποκειμένης εἰς οὐδὲν ἐνδίκον μέσον, βαρύνουσι δὲ τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ, δι' ὃ ἡ αὐτοψία, ἀκινήτου, παρ' οὗ καὶ παρακρατοῦνται κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν πληρωμὴν τῆς κατὰ τὸ παρὸν Νομ. Διάταγμα ἀποζημιώσεως.

Τὰ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς ἢ προπληρωμῆς τῶν ἐξόδων τούτων κινήσεως καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

12. Δι' ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἐγκρίνηται καὶ ἡ ἐνέργεια πάσης ἄλλης δαπάνης, μὴ κατονομαζομένης ρητῶς ἐν τῇ παρὸντι Νομοθ. Διατάγματι, θεωρουμένης ὅμως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ ἀπαραίτητου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

* Ἀρθρον 23.

1. Πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα Διοικητικῶν Δικαστηρίων καθοριζόμεναι καὶ ἀναγνωριζόμεναι ἀποζημιώσεις ὡς καὶ πᾶσαι αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 18, 19, 20, 21, 22 καὶ 28 προκαταβολαί, ἀποζημιώσεις, ἀμοιβαὶ καὶ δαπάναι ἐν γένει ἐκκαθαρίζονται καὶ ἐντέλλονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, βαρύνουσι δὲ τὰς διὰ τὴν διενέργειαν προμηθειῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς πιστώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ καταβάλλονται, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπὸ τοῦ Διαχειριστοῦ τῆς ἐν τῇ Ὑπουργείῳ τούτῳ Ὑπηρεσίας Προμηθειῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς.

2. Εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπισυνάπτονται καὶ τὰ χρηματολογικὰ ἐκάστης δαπάνης ἔγγραφα.

3. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐντελλόμεναι δαπάναι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ εἰς ἕτερον κατὰ τὰς καίμεναις διατάξεις ἔλεγχον.

4. Πᾶσα πρὸς πληρωμὴν τῶν ὡς ἄνω δαπανῶν γενομένη ἢ γενησομένη προκαταβολὴ ὑπὸ τοῦ Διαχειριστοῦ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 Ὑπηρεσίας Προμηθειῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς τακτοποιεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Ἐφ' ὅσον διὰ τὴν ἐγκαιρον πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ἀποζημιώσεων, ἀμοιβῶν καὶ δαπανῶν δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἐπαρκής, ἐξ οἰουδήποτε λόγου, ἢ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 298 τοῦ 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ, συσταθεῖσα παγία προκαταβολὴ προμηθειῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς, δύναται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ν' αὐξάνηται τὸ ποσὸν τῆς παγίας ταύτης προκαταβολῆς ἀναλόγως πρὸς τὰς ἐμφανιζόμεναις ἀνάγκαις.

* Ἀρθρον 24.

1. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν α') ἀσκηθείσης τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἐφέσεως ἐν μέρους τοῦ Δημοσίου, ἐξετελέσθῃ ἡ ἀπόφασις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 Πρωτοβάθμιου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ὅσον ἀφορᾷ πὰς τρία τέταρτα (3/4) τῆς διὰ ταύτης ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως, καταβληθέντος τοῦ ἐν τιστοίχῳ ποσῷ πρὸς τοὺς δικαιούχους, διὰ δὲ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου προσδιωρίσθῃ ἐλάσσων τοῦ εἰσπραχθέντος ποσῷ ἀποζημιώσεις ἢ β') τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος προκαταβληθὲν ποσὸν εἶναι ἀνώτερον τῆς τελεσιδίκως ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως ἢ γ') ὁ εἰσπράξας τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 προκαταβληθὲν ποσὸν ἤθελε τελεσιδίκως ἀποδειχθῇ, ὅτι δὲν τυχάνει δικαιούχως ἀποζημιώσεως, τὸ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀχρεωστικῶς εἰσπραχθέν ποσὸν καταδίδεται εἰς θάρος τοῦ λαβόντος δι' ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μὴ ὑποκειμένης εἰς οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἑκτακτὸν ἐνδίκον μέσον οὐδ' εἰς ἀκύρωσιν ἢ τροποποίησιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

2. Βάσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης δεσιοῦνται εἰς θάρος τοῦ ὑποχρέου τὰ καταλογιζόμενα ποσά, εἰσπραττόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ ἀποδόσεως εἰς τὸ Δημόσιον α') τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 12 τοῦ ἄρθρου 18 γενομένων προκαταβολῶν, β') τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 19 καταβληθεισῶν ἀποζημιώσεων καὶ γ') τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 20 καταβληθέντων λόγῳ μεταφορᾶς κινητῶν ποσῶν, ἐφ' ὅσον ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν ἤθελε κηρυχθῇ ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον τό, δι' ὃ ἐγένοντο αἱ τοιαῦται προκαταβολαὶ ἢ καταβολαί, ἀκίνητον, εἰδικῶς δὲ προκειμένου περὶ δαπανῶν μεταφορᾶς κινητῶν καὶ ἐφ' ὅσον πρὸς τούτοις δὲν συνετελέσθῃ ἡ μεταφορὰ τῶν κινητῶν κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ Προέδρου τῆς οἰκείας Κοινοτήτος.

4. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελε συντρέξει περίπτωσις ἀποδόσεως εἰς τὸ Δημόσιον τῆς κατὰ τὸ δεύτερον ἐδάφειον τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 20 προκαταβολῆς λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ καθορισθεῖσα ἀποζημιώσις χρήσεως εἶναι ἐλάσσων τῆς εἰσπραχθείσης προκαταβολῆς.

* Ἀρθρον 25.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1731/1939 Ἀναγκαστικῶν Νόμου «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα ἐνεργουμένων ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων. Ὡσαύτως αἱ κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα ἀμοιβαὶ καὶ ἀποζημιώσεις ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1433/1942

Νομοθ. Διατάγματος, ὡς καὶ τῶν κειμένων περὶ πολυθεσίας διατάξεων, μὴ ὑποκείμεναι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 580 τοῦ 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος οὐδὲ συνυπολογιζόμεναι πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἀνωτάτου ὁρίου προσθέτων ἀμοιβῶν.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα Διοικητικῶν Δικαστηρίων δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀναίρεσιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

*Ἀρθρον 26.

1. Τὸ Δημόσιον, καταβάλλον τὴν ὀφειλομένην δι' ἑκαστον ἀπαλλοτριωθὲν ἀναγκαστικῶς ἀκίνητον ἀποζημιώσιν εἰς τὸν δι' ἀποφάσεως τῶν κατὰ τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα Διοικητικῶν Δικαστηρίων δικαιοθέντα ταύτης, ἀπαλλάσσεται πάσης ὑποχρέωσης περὶ πληρωμῆς οἰσθήποτε ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν πράγματι δικαιούχον, ἔστω καὶ ἂν ἦθελεν ἐκ τῶν ὑπέρτερον ἀποδείξῃ ὅτι ὁ δικαιωθείς τῆς ἀποζημιώσεως δὲν ἦτο ὁ πραγματικὸς δικαιούχος ταύτης, ἐφ' ὅσον ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν ὑπέβαλεν ἐμπροθέσμως τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος αἴτησιν περὶ ἀποζημιώσεώς του.

2. Ἀπομένει ἐν τούτοις εἰς τὸν πραγματικὸν δικαιούχον τῆς ἀποζημιώσεως ἡ διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἀναζήτησις αὐτῆς παρὰ τοῦ ἀδικολογήτως εἰσπράξαντος ταύτης.

*Ἀρθρον 27.

1. Αἱ ἐνώπιον τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα Διοικητικῶν Δικαστηρίων αἰτήσεις καὶ ἐφέσεις, τὰ συνοδεύοντα ταύτας δικαιολογητικὰ ἢ πιστοποιητικὰ, αἱ ἀποφάσεις τῶν Δικαστηρίων τούτων, τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν καὶ ἐν γένει ἅπαντα ἡ κατὰ τὸ παρὸν Ν.μ. Διάταγμα διαδικασία ἐνώπιον τῶν ἐν λόγω Δικαστηρίων γίνονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

2. Ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἐπίσης συντάσσονται αἱ ἀποδείξεις εἰσπράξεως τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 18, 19 καὶ 20 τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος προκαταβολῶν, ἀποζημιώσεων καὶ δαπανῶν ὡς καὶ τῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τούτων ἐξόδων κινήσεως καὶ ἀποζημιώσεων.

3. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα ἀναγνωριζόμεναι καὶ καταβαλλόμεναι ἀποζημιώσεις ἐξαίρουνται τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμώσεως ἀκινήτων.

*Ἀρθρον 28.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποκτίσεως νέου κλήρου καὶ στέγης ὑπὸ τῶν κληρῶν τοῦ Συνοικισμοῦ Κομνηνῶν (Χασανίου), οἵτινες ἤθελον πληρῇ ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐπιτρέπεται, ὅπως, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, διατεθῶσι πρὸς ἱδρυσιν τοῦ νέου Συνοικισμοῦ καὶ αἱ μέχρι τούδε κοινὸχρηστοὶ ἐκτάσεις τοῦ Συνοικισμοῦ Κομνηνῶν.

2. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἀναγκαστικῇ ἀπαλλοτριώσει οἰσθήποτε ἐτέρας ἐκτάσεως ἀνηκούσης εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα. Ἡ ἀναγκαστικὴ αὕτη ἀπαλλοτριώσις ἐνεργεῖται κατὰ τὴν διαδικασία τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον ὅμως τοῦτο 1 ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδίδεται κατόπιν προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Διὰ τὴν ὀφειλομένην ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποζημιώσιν τῶν ιδιοκτητῶν τῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος 2, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 καὶ ἐπέκεινα τοῦ παρόντος Ν.μ. Διατάγματος.

Ἐπίσης διὰ τὴν ἀναγνώρισιν δικαιώματος κυριότητος ἐπὶ κλήρων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 10, 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος.

4. Οἱ ἐγκατασταθισμένοι εἰς τὸν νέον Συνοικισμόν ὀφείλουσιν εἰς τὸ Δημόσιον α') τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου τίμημα τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπαλλοτριωθῶντων ἐκτάσεων καὶ β') τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς τέως Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσ-

φύγων καθορισθὲν τίμημα χρεώσεως τῶν παραχωρηθησομένων αὐτοῖς κοινοχρήστων ἐκτάσεων. Τὸ σύνολον τῶν ἀνωτέρω ποσῶν ἐπιμερίζεται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μεταξὺ τῶν ἐγκατασταθισομένων ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παραχωρηθησομένων αὐτοῖς στρεμμάτων καὶ ἐκπίπτει ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τυχόν ὀφειλομένης αὐτοῖς ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ἀπαλλοτριώσιν.

5. Αἱ μὴ διατεθησόμεναι τελικῶς ἐκτάσεις διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Ν.μ. Διατάγματος δημιουργημένων ἀκτημόνων κατοίκων Κομνηνῶν (Χασανίου) θέλουσι διατεθῇ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀνεπαρκούς κλήρου τῶν ὑπολοίπων κληρῶν Κομνηνῶν (Χασανίου). ἡ πρὸς ἀποκατάστασιν νέων ἀκτημόνων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 2880. Ἡ χρέωσις τῶν οὕτω ἀποκαθισταμένων ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω γαιῶν κανονισθῆσεται διὰ Διατάγματος, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐκδοθησομένου.

*Ἀρθρον 29.

1. Ἡ καταμέτρησις, ἡ ρυμοτομία καὶ ἡ διανομὴ τοῦ νέου Συνοικισμοῦ καὶ ἡ παραχώρησις κλήρων ἢ οἰκοπέδων εἰς τοὺς βουλομένους νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐν αὐτῷ κληρῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κατὰ τὰς εἰδικὰς τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου διατάξεις, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα, προτιμωμένης πάντως τῆς κατ' ἀρχορίας διανομῆς.

2. Συστηματικαὶ φυτεῖαι ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ νέου Συνοικισμοῦ δύνανται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Διανομῶν νὰ τεθῶσιν ἐκτὸς διανομῆς.

3. Κλήρου ἢ οἰκοπέδου δικαιούνται πάντες οἱ, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀπαλλοτριώσεως, μόνιμοι κάτοικοι τοῦ Συνοικισμοῦ Κομνηνῶν, ἀρχηγοὶ οἰκογενειῶν. Οἱ ἐκ τούτων καθαρῶς ἄστοι δικαιούνται μόνον ἐνὸς στρέμματος οἰκοπέδου. Ἡ ἰδιότης τοῦ ἄστοῦ προσδιορίζεται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων μετ' ἀνάρσιν τοῦ Προέδρου τῆς οἰκείας Κοινότητος.

4. Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποκαθιστάμενοι ἄστοι ὀφείλουσιν πρὸς τὸ Δημόσιον τὸ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον τίμημα χρεώσεως κατὰ στρέμμα, παρακρατούμενον ἐκ τῆς τυχόν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὀφειλομένης αὐτοῖς ἀποζημιώσεως διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ἀπαλλοτριώσιν.

5. Οἱ ἐκ τῶν ἤδη κληρῶν τοῦ Συνοικισμοῦ Κομνηνῶν διατηροῦντες μέρος τοῦ κλήρου τῶν ἐκτάσεως ἄνω τῶν τριῶν στρεμμάτων δὲν δικαιούνται νέου κλήρου ἢ οἰκοπέδου.

6. Οἱ, καθ' ὧν ἡ ἀπαλλοτριώσις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, κάτοικοι τοῦ Συνοικισμοῦ Κομνηνῶν δύνανται ν' ἀποκομίσωσι τὰ ὕλικά τῆς καταδαφισμένης οἰκοδομῆς των, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελον ἐπιτραπῇ ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν ἀρχῶν Κatoχήs. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οὐδὲν ποσὸν ἐκπίπτει ἐκ τῆς ὀφειλομένης αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποζημιώσεως, τῆς ἀξίας τῶν ἀποκομισθησομένων ὕλικων συμψηφισμένης πρὸς τὰς δαπάνας καταδαφίσεως.

*Ἀρθρον 30.

Ἄμα τῇ ἐξοφλήσει πᾶσιν τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλῶν τῶν κληρῶν τοῦ Συνοικισμοῦ Κομνηνῶν, ἐκδίδονται παρὰ τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τὰ ὁριστικὰ παραχωρητήρια τῆς κυριότητος τῶν κλήρων καὶ λοιπῶν παραχωρουμένων διὰ τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἢ παραχωρηθέντων εἰς τὸ παρελθόν, ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπηρεσιῶν ἀκινήτων, θεωρουμένων πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου ὡς ὁριστικῶν καὶ κυρουμένων διὰ τοῦ παρόντος τῶν ὑπὸ τῆς τέως Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως καὶ τῶν διαδόχων αὐτῆς Ὑπηρεσιῶν γενομένων διανομῶν κλήρων καὶ λοιπῶν ἐκτάσεων,

τάσων ως πρὸς τὰ πρόσωπα τῶν κληρῶν, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἑκτασιν κλήρου, ἣν ἕκαστος ἔλαβεν.

Ἄρθρον 31.

1. Τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 792 τοῦ 1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τρόπου ἀπαλλοτριώσεως χώρου διὰ Πολιτικὸν Ἀεροδρόμιον Ἀθηνῶν καὶ κανονισμοῦ τῶν ἐπὶ τούτου δικαιωμάτων ιδιοκτησίας κλπ.», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«5. Ἡ, ὑπαίτιότητι τῶν οἰκείων κληρῶν, πάροδος ἀπράκτου τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμίας συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τῶν βάσει τοῦ παρόντος νόμου κτωμένων ὑπὸ τούτων δικαιωμάτων».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου 1 ἀνατρέχει ἀφ' ἧς ἰσχυρεν ὁ ὑπ' ἀριθ. 792 τοῦ 1937 Ἀναγκ. Νόμος.

2. Ἡ ἀληθὴς ἐννοια τῶν ἄρθρων 2 καὶ 6 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 792 τοῦ 1937 εἶναι, ὅτι ἡ προθεσμία τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου τούτου ὡς καὶ αἱ συνέπειαι τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 (ὡς τὸ ἐδάφιον τοῦτο 5 τροποποιεῖται διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου) ἀφορᾷ καὶ τοὺς πρὸς οὗς ἐγένοντο μεταβιβάσεις κλήρων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 792 τοῦ 1937.

3. Εἰς τοὺς ὁπωσδήποτε κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 792 τοῦ 1937 κτησαμένους δικαιώματα ἐπὶ κλήρων, οἵτινες τυχὸν δὲν ὑπέβαλον ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ Νόμου αἰτήσιν πρὸς ἑκδοσιν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ὁριστικῶν παραχωρητηρίων, παρέχεται μηνιαία ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προθεσμίας, ὅπως διὰ δηλώσεώς των, κοινοποιουμένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσιν Ἀπαλλοτριώσεων) καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας (Διεύθυνσιν Ἐποικισμοῦ) καταστήσωσιν αὐτοῖς γνωστὰ τὰ κατὰ τὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 792 τοῦ 1937 Ἀν. Νόμου κτηθέντα ὑπ' αὐτῶν δικαιώματα. Εἰς τὴν δὴλωσιν ταύτην δέον, ἀπαραιτήτως καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέχτου αὐτῆς καὶ ἀπωλείας τῶν σχετικῶν δικαιωμάτων τοῦ δηλοῦντος ἐναντι τοῦ Δημοσίου, νὰ ἐπισυνάπτηται καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 792 τοῦ 1937 Ἀναγκ. Νόμου συμβολαιογραφικὸν ἢ ἄλλο ἐπίσημον ἔγγραφο, ἐφ' οὗ στηρίζεται τὸ ἐπικαλούμενον ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος δικαίωμα.

4. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ἐλέγχον τὸ βᾶτιμον τῶν ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος ἐπικαλουμένων δικαιωμάτων καὶ πεπιθόμενον, ὅτι ἐκ τῶν ὑποβληθέντων ἐγγράφων ἀποδεικνύεται οὗτος δικαιούχος κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 792 τοῦ 1937 Ἀν. Νόμου, διαδίδάκει, ἐντὸς μηνιαίας προθεσμίας, τὴν κοινοποιήθεισαν αὐτῷ δὴλωσιν μετὰ παντὸς χρήσιμου στοιχείου πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἑκδοσιν ὁριστικοῦ παραχωρητηρίου ἐπ' ὀνόματι τοῦ δηλοῦντος καὶ τὴν διόρθωσιν ἢ ἀκύρωσιν τοῦ ὑπὸ τῆς Τραπέζης ταύτης τυχὸν ἐσφαλμένως ἐκδεδωμένου ἐπ' ὀνόματι ἐτέρου ὁριστικοῦ παραχωρητηρίου.

5. Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἐντὸς μηνιαίας ὡσαύτως προθεσμίας ἀπὸ τῆς ὑπ' αὐτῆς παραλαβῆς τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποσταλθεμένων αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας στοιχείων, προβαίνει ἀφ' ἐνός μὲν εἰς τὴν ἑκδοσιν ὁριστικοῦ παραχωρητηρίου ἐπ' ὀνόματι τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 792 τοῦ 1937 Ἀναγκ. Νόμου δικαιούχου ὡς καὶ εἰς τὴν ἀντίστοιχον διόρθωσιν ἢ ἀκύρωσιν ἐτέρου τυχὸν ἐσφαλμένως ἐκδοθέντος διὰ τὸν αὐτὸν κλήρον παραχωρητηρίου, ἀφ' ἐτέρου δὲ μερικῶς περὶ μεταγραφῆς τῶν ὑπὸ ταύτης ἐκδοθησομένων κατὰ τ' ἀνωτέρω παραχωρητηρίων εἰς τὰ οἰκεία βιβλία μεταγραφῶν, ὡς καὶ περὶ ἔγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία ταῦτα τῆς προσηκούσης μεταβολῆς εἰς ἣν περίπτωσιν ἐκδεδωμένον ἦδη καὶ μεταγεγραμμένον πα-

ραχωρητήριον ἤθελε τροποποιηθῇ ἢ ἀκυρωθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Πᾶσα διὰ τὴν μεταγραφὴν ταύτην γενομένη ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δαπάνη θεωρεῖται ὡς ὀφειλὴ πρὸς τὴν Τράπεζαν τοῦ ἐκ τῆς τοιαύτης μεταγραφῆς ὀφελουμένου, γνωστοποιεῖται δὲ παρὰ τῆς Τραπέζης πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσιν Ἀπαλλοτριώσεων) καὶ παρακρατεῖται παρὰ τοῦ ὀφειλέτου ἐκ τῆς ὀφειλομένης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου λόγῳ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀποζημιώσεως. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς μηνιαίας προθεσμίας ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος γνωστοποιεῖ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσιν Ἀπαλλοτριώσεων) τὰ ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντα παραχωρητήρια ἐπ' ὀνόματι δικαιούχων κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 792 τοῦ 1937 Ἀναγκ. Νόμου ὡς καὶ τὰς γενομένας ὑπ' αὐτῆς ἀκυρώσεις ἢ τροποποιήσεις τῶν τυχὸν ἐσφαλμένως διὰ τὸν αὐτὸν κλήρον ἐκδοθέντων ἐτέρων παραχωρητηρίων.

6. Οἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους τυχόντες ὁριστικῶν παραχωρητηρίων δικαιούχοι ἐκ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 792 τοῦ 1937 Ἀναγκ. Νόμου δικαιούνται, ὅπως, ἐφ' ὅσον ἐξεδόθη ἤδη, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 33 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1731)1939 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» δικαστικὴ ἀπόφασις, ἀναγνωρίζουσα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ

κλήρου ἕτερον δικαιούχον, αἰτῶνται τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἐκδεδωμένης δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῶν ὡς δικαιούχων ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ παραχωρητηρίου ἀναγνωρισθέντος ὡς ἀνήκοντος αὐτοῖς τμήματος τοῦ κλήρου. Ἡ αἰτήσις ἀναθεώρησεως ὑποβάλλεται πρὸς τὸν κατὰ τὴν περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων νομοθεσίαν ἀρμόδιον Πρόεδρον Πρωτοδικῶν καὶ κοινοποιεῖται, μερικῶς τοῦ αἰτούντος, εἰς τὸν διὰ τῆς ἀποφάσεως, ἧς ζητεῖται ἡ ἀναθεώρησις, ἀναγνωρισθέντα ὡς δικαιούχον. Ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν μετ' ἀκρόασιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐκδίδει, δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 καὶ ἐπομ. τῆς Πολ. Δικονομίας, ἀπόφασιν περὶ ἀναθεώρησεως ἢ μὴ τῆς πρότερον ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθείσης ἀποφάσεως περὶ ἀναγνώρισεως δικαιούχων. Ἐπιμελεία τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ ἀπόφασιν αὕτη τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κοινοποιεῖται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσιν Ἀπαλλοτριώσεων).

7. Οὐδεμία ἐτέρα ἀξίωσις τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναγνωρισθεμένων δικαιούχων κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 792 τοῦ 1937 Ἀναγκ. Νόμου ὑφίσταται κατὰ τοῦ Δημοσίου, ἐξαιρέσει τῆς περὶ καταβολῆς αὐτοῖς τῆς ὀφειλομένης ἕνεκα τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀποζημιώσεως καὶ δὴ μόνον καθ' ὃ μέρος ἡ ἀποζημιώσις αὕτη δὲν κατεβλήθη πρὸς ἐτέρους δικαιούχους, ἀναγνωρισθέντας διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως κατὰ τὰς κεμένους περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων διατάξεις. Διατηρεῖται ἐν τούτοις πᾶσα ἐνοχικὴ τῶν δικαιούχων τούτων ἀξίωσις κατὰ τῶν λαβόντων τὴν, ἧς οὗτοι ἐδικαιούντο, ἀποζημιώσιν λόγῳ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

8. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 792 τοῦ 1937 Ἀναγκ. Νόμου (ὡς τὸ ἐδάφιον τοῦτο ἐρμηνεύεται αὐθεντικῶς διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου) διμήνου προθεσμίας, μὴ ὑποβληθείσης δ' ἐμπροσθέντος καὶ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου δηλώσεως, ἀποστέλλονται πᾶσα κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀξίωσις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 792 τοῦ 1937 Ἀν. Νόμου δικαιούχων, οἵτινες διατηροῦσι μόνον ἐνοχικὴν ἀξίωσιν κατὰ τοῦ λαβόντος τὴν ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ὀφειλομένην ἀποζημιώσιν. Ὡσαύτως, παρελθουσῶν ἀπράκτων τῶν κατὰ τὰν αὐτῶν προθεσμιῶν, πᾶσα ἐν τοῖς ἐκδοθείσιν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος παραχωρητήριος γενομένη ὑπὸ τῆς Τραπέζης ταύτης ἐπιφύλαξις ὡς πρὸς τὰ ὑπάρχοντα τυχὸν κατὰ τὸ ἄρ-

θρον 6 του υπ' αριθ. 792 του 1937 Αναγκ. Νόμου δικαιώματα λογίζεται μη υπάρχουσα.

9. Είς ως περιπτώσεις δυνάμει των κειμένων διατάξεων ή Επιτροπή του άρθρου 37 του υπ' αριθ. 1731)1939 Αναγκαστικού Νόμου κατέστη αρμοδία πρὸς ἀναγνώρισιν δικαιούχων, καθίσταται ὡσαύτως αρμοδία δυνάμει τοῦ παρόντος, ὅπως δι' ἀποφάσεώς τῆς διατάξη, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἔνω 'Αν. Νόμου 1731)1939 καὶ κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ ὀριζόμενας προϋποθέσεις καὶ διακρίσεις, τὴν ἐνέργειαν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπόμενης προκαταβολῆς ἐκ τῆς παρακαταστήσεως ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 32.

1. Ἐπιτρέπεται, ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκριθῇ, ἵνα εἰς τοὺς διατηρουμένους τὰ ἐπιπλά καὶ σκευὴ αὐτῶν ἐν οἰκοδομαῖς, κειμέναις εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Βουλιαγμένης, ἥς ἐζητήθη παρὰ τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ἡ ἐκκένωσις, καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ποσὸν μέχρι δραχμῶν εἰκοσι χιλιάδων (20.000) δι' ἕκαστον, διὰ τὰς δαπάνας μεταφορᾶς τῶν ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν, τῶν.

2. Τὸ καταβλητέον εἰς ἕκαστον δικαιούχον ποσὸν καθορίζεται κατ' ἐλευθέραν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κατόπιν πιστοποιήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Βουλιαγμένης περὶ τοῦ ὅτι ὁ πρὸς ὃν ἡ καταβολὴ διατίθεται ἐπιπλά καὶ σκευὴ ἐν τῇ περιοχῇ, ἥς ἐζητήθη ἡ ἐκκένωσις, καὶ περὶ τοῦ ποσού, εἰς ὃ κατὰ τὴν γνώμην του ἀνέρχονται αἱ δαπάναι μεταφορᾶς τῶν ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν τούτων.

3. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς καταβολῆς τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δαπανῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ παρόντος.

4. Αἱ πιστοποιήσεις τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Βουλιαγμένης, ὡς καὶ αἱ ἀποδείξεις εἰσπράξεως τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δαπανῶν γράφονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου. Ἀγρωμάτου ὄντος τοῦ δικαιούχου ἢ μὴ δυνάμενου τούτου νὰ ὑπογράψῃ, λόγῳ ἀναπηρίας, ἡ ἀπόδειξις ὑπογράφεται ὑπὸ δύο μαρτύρων.

5. Κυροῦνται αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διαταχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐνεργηθεῖσαι πληρωμαί, ἐφ' ὅσον αὗται πληροῦσι τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μισθωτῶν ἀγροτικῶν κτημάτων, κειμένων ἐν τῇ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιοχῇ.

Ἄρθρον 33.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, συντακτικοῦ χαρακτῆρος καὶ περιεχομένου, ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

(7)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' αριθ. 1982)1942.

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ κληροδοτήματος Μιλτιάδου Γεωργίου καὶ τῆς δωρεᾶς Ἀλεξ. Πασχάλη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ υπ' αριθ. 1 Ν. Δ. περὶ ἀρμοδιότητων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Μιλτιάδου Γεωργίου κληροδοτηθὲν πρὸς τὸ Δημόσιον ἀκίνητον ἐν Λιμένι Βαθέος Σάμου διατίθεται ἐφεξῆς συμφώνως τῇ συστατικῇ πράξει ἵνα τὴν στέγασιν τῆς δημοσίας Βιβλιοθήκης παραλειπομένης τῆς ἐν αὐτῷ στεγᾶσεως τοῦ Μουσείου Λιμένος Βαθέος Σάμου ἰδίᾳ ἀκαταλληλότητος τοῦ κτιρίου καὶ ἀνεπαρκείας χώρου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀλ. Πασχάλη δωρηθὲν πρὸς τὸ Δημόσιον ἀκίνητον ἐν Λιμένι Βαθέος Σάμου διατίθεται ἐφεξῆς διὰ τὴν στέγασιν τοῦ ἀρχαιοφυλακείου καὶ τοῦ Μουσείου Λιμένος Βαθέος Σάμου, παραλειπομένης τῆς στεγᾶσεως ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν συστατικὴν πράξιν καὶ τῆς Βιβλιοθήκης λόγῳ ἀνεπαρκείας χώρου.

Ἄρθρον 3.

1. Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἑσωτερικῶν καθορίζονται ἐκαστοτε τὰ διαμερίσματα τῶν ὡς ἔνω ἀκινήτων, εἰς ὃ θέλουσι στεγάζεσθαι αἱ ἡγκαθιστάμεναι ἐν τοῖς ἀκινήτοις τούτοις ὑπηρεσίαι.

2. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ ἐκαστοτε κρατοῦσαι διατάξεις περὶ θιοικήσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος καὶ ὑπὲρ κοινοφελῶν σκοπῶν καταλειπομένων κληρονομικῶν καὶ κληροδοσιῶν καὶ παρεχόμενων δωρεῶν.

3. Καταργεῖται ὁ ὑπ' αριθ. 1393 τῆς 22 Σεπτεμβρίου)11 Ὀκτωβρίου 1938 Αναγκ. Νόμος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ κληροδοτήματος Μιλτιάδου Γεωργίου καὶ τῆς δωρεᾶς Ἀλ. Πασχάλη.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Δ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ